

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

32. ČÍSLO / XV. ROČNÍK

9 Kč (12Sk)

12. SRPNA 2007

Z obsahu:

Mariin chvalo zpěv

Homilie Benedikta XVI.
ve farním kostele
sv. Tomáše z Villanova
v Castelgandolfu
15. srpna 2006
- strana 2 -

Bagrista jako misionář

Alois Eder, víře odcizený
dělník, zažije obrácení
v Medjugorje
- strana 4 -

Bible vypráví skutečné příběhy

- strana 6 -

Hrob krále Heroda

Karl Heinz Fleckenstein
- strana 7 -

Církev v Asii: pronásledovaná nositelka naděje

Být pronásledován patří
dnes k všednímu dni křes-
ťanů v mnoha zemích
- strana 8 -

Chvála čistoty

Gabriele Kubyová
- strana 10 -

„Tajemství víry“

Bernard Springer
- strana 11 -

Velkorysá smířlivost

Mons. Jan Graubner
- strana 13 -

Annibale Carracci (1601): Nanebevzetí Panny Marie, Santa Maria del Popolo, Řím

V Magnificat, velkém chvalo zpěvu Matky Boží, který jsme právě slyšeli v evangeliu, narážíme na překvapující slova: Maria říká: *Hle, od této chvíle mě budou blahoslavovat všechna pokolení.* Pánova Matka předpovídá Církvi pro všechnu budoucnost tuto Mariinu chválu, až do konce časů trávající mariánskou úctou Božího lidu. Mariánskou úctou nevynalezla Církev něco, co by stálo „vedle“ Písma, nýbrž spíše naplňuje ono proroctví, které Maria vyslovila v okamžiku milosti.

Tato Mariina slova nebyla jen její osobní, spontánní výpověď. Jak dosvědčuje Lukáš, Alžběta, naplněná Duchem Svatým, zvolala: *Blahoslavená jsi, že jsi uvěřila.* A Maria pokračuje: *Od této chvíle mě budou blahoslavovat všechna pokolení.* To je právě proroctví inspirované Duchem Svatým, mariánskou úctou odpovídá Církvi na příkaz Ducha Svatého a dělá to, co dělat musí. Nechválíme Boha dostatečně, když mlčíme o „svaté“, o Marii, která se stala na zemi jeho příbytkem. Jednoduché a mnohoznačné Boží světlo nám zjevuje svou bohatost právě na tvářích svatých, které jsou pravým odrazem jeho světla. A především na tváři Mariině můžeme vidět Boží krásu, poznávat jeho dobrotu a milosrdenství lépe než jakýmkoliv jiným způsobem. Na její tváři můžeme skutečně vnímat Boží světlo.

Od této chvíle mě budou blahoslavovat všechna pokolení. – Můžeme Marii chválit, uctívat ji, protože ona je „*blahoslavená*“, blažená provždy. To je obsah tohoto svátku. Ona je blahoslavená, protože je spojena s Bohem, s ním a v něm žije. V předvečer svého utrpení řekl Pán, když se loučil se svými: *Jdu, abych vám ve velkém domě Otcově připravil místo. V domě mého Otce je mnoho příbytků.* A když ona řekne: *Jsem tvá služebnice, staň se tvá vůle,* připravila zde na zemi Bohu příbytek; tělem i duší se stala příbytkem a tak na zemi otevřela nebe.

Mariin chvalozpěv

V evangeliu, které jsme právě slyšeli, dává nám Lukáš porozumět různým náznakům, že Maria je skutečnou Boží archou, že tajemství chrámu – Boží přebývání zde na zemi – se skutečně stalo v Marii. Bůh skutečně přebývá v Marii, je zde na zemi přítomný. Maria se stává *Božím stánkem*. To, po čem všechny kultury toužily – totiž aby Bůh přebýval mezi námi –, stává se zde skutečností.

Svatý Augustin říká: „Ještě dříve, než v ní Pán přijal tělo, ona ho již v duši počala.“ Ona otevřela Pánu svou duši, a tak se stala pravým chrámem, v němž je Bůh a Člověk přítomen na zemi. A tak Maria, Boží příbytek na zemi, již připravuje svůj věč-

ný příbytek, připravuje ho provždy. To je celý obsah dogmatu o nanebevzetí Marie s tělem i duší do nebeské slávy, který je zde vyjádřen těmito slovy. Jestliže toto je pravda, zve nás Maria nejen k prostému obdivu a úctě, nýbrž vede nás, ukazuje nám cestu života, ukazuje nám, jak budeme blaženi a jak můžeme najít cestu ke štěstí.

Poslyšme ještě jednou Alžbětina slova, která Maria doplňuje v Magnificat: *Blahoslavená, která jsi uvěřila.* První a základní krok, jak se stát Božím příbytkem a tak najít definitivní blaženost, je uvěřit. Je to víra, víra v Boha, v onoho Boha, který se zjevil v Ježíši Kristu a který se k nám obrací v Božím slově

Editorial

Neboj se, maličké stáde, neboť se zalíbilo Otcovi dát vám království. Při těchto povzbuzujících slovech, adresovaných maličkým a počtem slabým, nás mimoděk napadnou jiná Pánova slova: Děkuji ti, Otče, že jsi tyto věci skryl před velkými a moudrými a zjevil je maličkým. Ano, Otče, tak se ti zalíbilo.

Obě tyto věty mají totiž hned čtyři slova společná: obě hovoří o „*maličkých*“ a o tom, že „*Otci se zalíbilo*“. K těmto tak spřízněným prohlášením se pojí ještě jedna asociace, která uvádí konkrétní, můžeme říct přímo autobiografický příklad takového zalíbení v maličkých a dokládá, že tomu tak skutečně je: je to vyznání, které pronesla Panna Maria ve svém vznešeném chvalozpěvu, když chválí Pána za to, že „*shlédl na svou nepatrnou služebnici*“. Jsou to vlastně konkrétní synonyma oněch čtyř slov, protože pokorná, nepatrná je totéž co maličká, a shlédnout na někoho, co je to jiné než najít v něm zalíbení. Maria,

maličká, pokorná služebnice, se tak mohla k oněm slovům svého Syna přihlásit ještě dříve, než ho porodila. Na ní se naplnila jako na první, a to v největší míře. Jí, nejdokonalejšímu a nejkrásnějšímu ze všech děl Stvořitele, nemohla chybět ta největší okrasa, jaká může zdobit tvora, a to je hluboké vědomí, že je před svým Pánem „*maličká*“. Toto vědomí, tato ryzi pokora, to vše bylo u ní tak svrchované a dokonalé, že na ni Otec nejen se zalíbením shlízel, ale také jí dal ve svrchované míře ono své slíbené království: povznesl ji k sobě, dal jí místo v samotném lůně Nejsvětější Trojice, aby jí nakonec učinil Královnou všeho tvorstva. Je to titul, který jí plným právem patří, a slušelo by se, aby byl doplněn do výčtu oprávněných královských titulů, jimiž oslavuje Pannu Marii závěrečná část litanie loretánské. Ať už to bereme na vědomí, nebo ne, ať s tím souhlasíme, nebo ne, patříme do nekonečného zástupu jejich

Pokračování na str. 12

Písma svatého. Věřit neznamená připojovat k ostatním míněním další přesvědčení; víra, že Bůh je, není informace jako každá jiná. Při mnoha informacích nehraje pro nás žádnou roli, jsou-li pravdivé anebo falešné, ony nemění náš život. Ale jestliže Bůh neexistuje, pak je náš život prázdný, pak je prázdná naše budoucnost. Jestliže však Bůh je, všechno se mění, život je světlo, naše budoucnost je světlo, máme orientační bod k tomu, jak máme žít. Věřit se tak stává základní orientací našeho života. Věřit, tedy říct: „Ano, já věřím, Bože, že jsi, věřím, že ve svém vtěleném Synu jsi mezi námi přítomen“, to dává životu orientaci, uschopňuje mě spojit se s Bohem, sjednotit se s ním a tak najít místo, kde chci žít, a způsob, jak chci žít. Věřit, to není jen způsob myšlení, idea. Je to, jak jsem již naznačil, jednání, životní způsob. Věřit znamená kráčet po cestě vytyčené Božím slovem. Tento základní akt víry, tento existenciální akt, tento postoj pro celý život připojuje Maria v dalším slově: *Jeho milosrdenství od pokolení do pokolení těm, kdo se ho bojí.* S celým Písmem mluví o *bázi Boží*, slovu, které ne vždy právě známe nebo milujeme. Ale bázeň Boží není strach, nýbrž něco zcela jiného. Jako děti nemáme před Otcem strach, nýbrž úctu, starost, abychom nenarušili onu lásku, na které se zakládá náš život. Bázeň Boží je vědomí oné odpovědnosti za část světa, která je nám v životě svěřena. Je to odpovědnost za tu část světa a dějin, ve které se nacházíme, abychom ji spravovali, a tak sloužili správné výstavbě světa, vítězství dobra a pokoje.

Od této chvíle mě budou blahoslavovat všechna pokolení. To znamená, že budoucnost, to, co leží před námi, náleží Bohu, spočívá to v jeho rukou, znamená to, že Bůh zvítězí. Proto nezvítězí Drak, o kterém mluví dnešní první čtení, Drak, který ztělesňuje

Pokračování na str. 14

Bdělost a důvěra

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Vaše lampy ať hoří!

Při dnešním setkání chce tě Pán pozvat k bdělosti a jednak k důvěře. Je to lekce plná Boží lásky. I kdyby se ti zdálo, jako by Pán stupňoval své nároky, ve skutečnosti před tebou otevírá svou královskou cestu: to, co se lidským očím zdá obtížné, mění se láskou a radostí ve svůj opak. Ale pozná to jen ten, kdo na tuto cestu skutečně vkročí. Pros tedy na začátku tohoto setkání Ducha Svatého o dar odvahy k důvěře.

Neboj se, malé stáde! Nezaleží na velikosti, ani počet nehraje roli, nic z toho, co jsme zvyklí považovat za předpoklad bezpečí a síly. Rozhodující je to, co se zalíbilo Otcí.

Abys pochopil, jak vážně bere Pán své přísliby, vyzývá tě k smělému kroku: *Prodej a rozdej všechno, co máš!* Můžeš se toho odvážit, protože všechno to, čeho se zbavíš, je ve skutečnosti ničím proti tomu, co získáš: Zalíbilo se Otcí *dát ti království*, to znamená, že ti chce dát **všechno!** Můžeš se na to spolehnout, když uvážíš, **kdo** je ten, komu se tak zalíbilo.

Celá tvá bytost i celý tvůj život se má zaměřit novým směrem. Hlavním předmětem tvého snažení a zájmu se má stát *Boží království*. To je tvůj jediný cíl. Tvé srdce se samovolně obrací tam, kde čeká svou radost, své potěšení a svou jistotu. Jestliže si nade vše ceníš pozemských věcí, nejsi schopen pozvednout svůj zrak ani k nebi, ani k tomu, který je pro tebe připravil. Jestliže však ses těmito věcmi obklopil dříve, než jsi mohl pochopit a přijmout tuto Otcovu nabídku, máš je nyní nebojácně opustit.

K takovému prvnímu kroku, tedy radikálnímu odrazu od země směrem k Bohu, je jistě třeba velké odvahy. Tuto odvalu však můžeš čerpat z bezmezné **důvěry** ke svému Pánu. Uvěř mu, když ti říká: *Neboj se!* Přestaň se dívat na věci kolem sebe jen lidskýma očima. Ověř si z vlastní zkušenosti, že je možné spolehnout se na Boha a jeho slovo. *Vírou Abrahám uposlechl, vystěhoval se, ačkoliv nevěděl, kam jde.* Jeho žena Sára uvěřila, a *proto dostala sílu stát se matkou, ačkoliv čas k tomu vhodný už překročila.* Jak vidíš, o tom, co je opravdu možné, protože to chce učinit tvůj Pán, vůbec nerozhoduje lidská zkušenost, moud-

rost a znalost. Neboj se proto uvěřit tomu, co Bůh slíbil.

Je ovšem pravda, že ono zaslíbené *království zatím vidíš jen zdáli*. Je to však proto, že *na této zemi jsi jako cizinec a přistěhovalec*. Na konečné a definitivní setkání s Pánem *teprve čekáš*. Jak tedy žít v této době čekání, když *neznáme hodinu, kdy přijde?* S rozžatou lampou. Tvoje *lampa hoří*, je-li tvým pokladem Ježíš. Jestliže On je tvou radostí, tvoje touha roste tím více, čím déle čekáš.

Jestliže po něm toužíš, neobáváš se hodiny jeho příchodu. Ta přece nebude znamenat konec tvých radostí, ale naopak jejich dokonalé naplnění. Pro toho, kdo si Ježíše nade vše zamiloval, ztrácí smysl vyhledávat si nějaká dočasná potěšení. Nepotřebuje si čas čekání na jeho příchod vyplňovat tím, že se všemožně rozptyluje. To by jen zapomínal na svého Milovaného.

To, co Pán od tebe očekává, není něco, co by potřeboval pro sebe. Zbav se klamného dojmu, jako by tě Ježíš zkracoval o něco, co je druhým dopřáno. Ježíš nebere, ale dává. I když se ti zdá, že požaduje, ve skutečnosti nabízí. Od tebe očekává tvé přijetí, abys mohl zaujmout místo v jeho království, které ti s takovou láskou připravil a které ti touží dát zcela k dispozici. Je to více než jen jeho blízkost, je to dokonalé splnění s ním ve společenství věčné lásky, v tak těsné důvěrnosti, které se nemůže vyrovnat nic z toho, co člověk poznává a zakouší na této zemi. Nepředstavuj si nebe jako nějaké zatím vzdálené místo. Tvůj *poklad*, který si máš zajistit, se nehromadí jako v trezoru, který jednou najdeš a otevřeš. Nebe – to je Bůh sám. On sám je tím nekonečným a nezrušitelným Pokladem a tvé bohatství je v tom, že se s ním ztotožníš v blaženém patření. Proto už nyní nevyhledávej nic než jeho svatou vůli, a tím i jeho podobu, abys v něm v dokonalé důvěře bezpečně spočinul. Ty sám a tvůj Bůh! Nebe tak pro tebe začíná již nyní.

Jsi na tom opravdu tak, jako by Bůh zde byl od věčnosti jen a jen pro tebe. On sám si tě *vyvolil za svůj majetek*⁽¹⁾. Nikdo není tvým sokem, naopak – tvoje blaženost je o to větší, že stejně nekonečně a jedinečně jako tebe miluje všechny své věrné. Ještě se bojíš?

Věřím Ti, Pane, pomoz mé nedůvěře.⁽²⁾ Co bych Ti mohl odepřít, když mi dáváš nikoliv mnoho, ale **všechno!**

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. resp. žalm 34; ⁽²⁾ Mk 9,24

Liturgická čtení

1. čtení – Mdr 18,6-9

Ta noc (v níž byli pobiti prvorození Egypťanů) byla napřed oznámena našim otcům, aby byli dobré mysli, když bezpečně poznají, jakým přísahám uvěřili. Pak tvůj lid už očekával záchranu spravedlivých a zkázu nepřátel. Neboť čím jsi trestal protivníky, tím jsi oslavil nás, když jsi nás povolal. Vždyť skrytě obětovaly zbožné děti dobrých (rodičů) a svorně si uložily božský zákon, že svatí budou mít stejný podíl na stejných dobrech i stejných nebezpečích, když předtím zazpívaly chvalozpěvy otců.

2. čtení – Žid 11,1-2.8-12

Bratří! Víra je obsahem toho, v co doufáme, je přesvědčením o věcech, které nevidíme. Pro ni se našim předkům dostalo pochvaly. Protože Abrahám věřil, uposlechl (Boží) výzvy, aby se vystěhoval do země, kterou měl dostat v dědičné držení; vystěhoval se, ačkoliv nevěděl, kam jde. Víra ho vedla k tomu, aby se usadil v zaslíbené zemi jako cizinec, bydlel ve stanu podobně jako Izák a Jakub, kterým se dostalo dědictvím stejného příslibu. Čekal totiž na město s pevnými základy, které sám Bůh vystaví a založí. I Sára uvěřila, a proto dostala sílu stát se matkou, a to přes svůj pokročilý věk, protože se spolehla na toho, který ten slib dal. A tak z jednoho muže, a to už věčného, vzešlo tolik potomků jako hvězd na nebi a jako písku na mořském břehu, který nikdo nespočítá.

Evangelium – Lk 12,35-40

Ježíš řekl svým učedníkům: „Mějte bedra přepásaná a vaše lampy ať hoří, abyste se podobali lidem, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, když přijde a zatluče. Blahoslavení služebníci, které pán při svém příchodu najde, jak bdí. Amen, pravím vám: Přepáše se, pozve je ke stolu, bude chodit od jednoho k druhému a obsluhovat je. A když přijde po půlnoci nebo při rozednění a nalezne je tak, jsou blahoslavení. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, nenechal by ho prokopat se do domu. I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

První kontakt s ním jsem měla telefonicky. Humorný, na první pohled sympatický, veselý, to byl můj první dojem. Pokračujeme pak v rozhovoru v jeho bytě s výhledem na hluboký potok a železniční viadukt, který ho přemostňuje.

Narodil se v roce 1972 jako druhý ze šesti sourozenců v Mitterkirchen. Rodiče jsou zemědělci. V této krásné krajině s Dunajem u domovních dveří strávil své mládí a navštěvoval základní školu a zemědělskou školu. Vyučil se zedníkem a tesařem. Jako syn velice zbožných rodičů byl až do 12 let ministrantem. Téměř denně před vyučováním byl na mši svaté, ministruje na svatbách i na pohřbech.

Bylo to tak dobré? „Ano, to byla velká milost, když byl člověk ministrant. Protože takřka každodenní svaté přijímání, to má své dlouhodobé účinky.“ Ale pak v 15 a 16 letech ztratil kontakt s církví. V prvním ročníku učení byl na stavbě u Vídně. „V novém prostředí na stavbě měla víra stále menší význam. Kolegové v práci, i když někteří jsou jinak výborní, jsou tvrdá banda. Není tu nikdo, kdo by byl nadšen pro Boha,“ shrnuje své zkušenosti.

Noví spolupracovníci ukazují mladíkovi, jak se užívá života. Bylo to pestré a veselé, alkohol, party, děvčata, noční podniky a stanování.

Všechno je pro něho nové, vzrušující a veselé. „Rychle došlo k tomu, že už jsem o kostel ani nezaváhal. Pro mě byl zajímavý jen tento nový, veselý život.“

Brzy se však ukázalo, že povolání na stavbě nemůže vykonávat. Ozvaly se silné bolesti, nejdříve v páteři. Byl to důsledek úrazu, který utrpěl, když mu byly tři roky. Přejel ho tehdy traktor. Byl poškozen jeden nerv a nyní je jedna jeho noha kratší. To namáhá páteř a vznikají problémy v pánvi.

Absolvuje kurz obsluhy stavebních strojů. Další část života bude pracovat jako bagrista. Lá-

Bagrista jako misionář

Alois Eder, víře odcizený dělník, zažije obrácení v Medjugorje

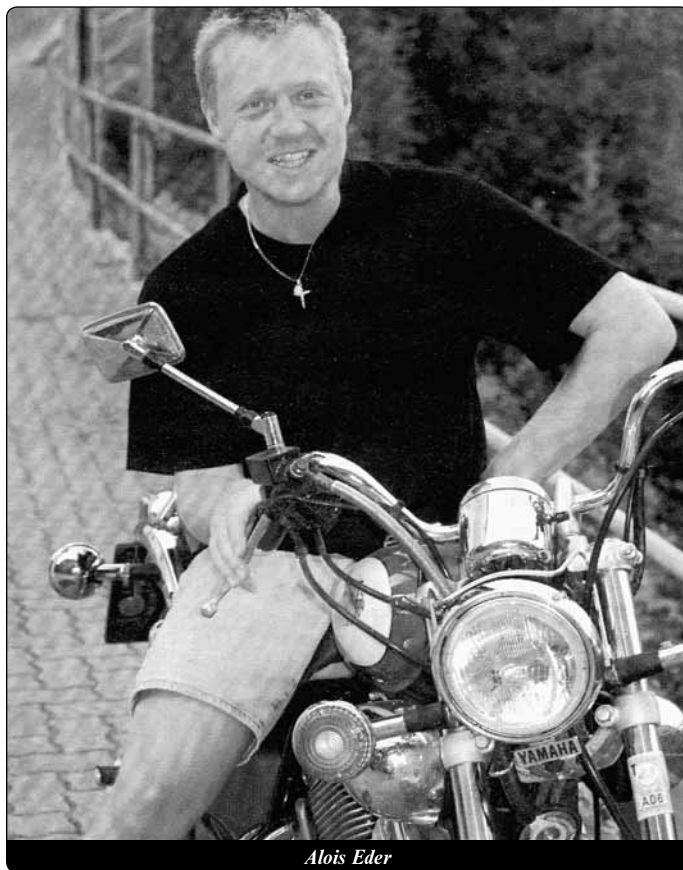
Když jsem viděla Aloise Edera přijíždět na motorce, velice na mě zapůsobil a já jsem se těšila na rozhovor se světlovlasým, do hněda opáleným mladým mužem, který k nám tak zvesela přichází. Upozornil nás na něho jeden společný přítel. Jako bagrista přicházel do styku s lidmi, kteří nevěděli o víře téměř nic. Vypráví jim nadšeně a nekomplikovaně o Ježíši. Tak se jeho pracovní nasazení v Tyrolsku změnilo na malou misi.

kají ho nyní nejen hospody, ale i děvčata. Ale vztah k jedné netrvá nikdy ani rok. Alois vzpomíná: „Byla mezi nimi jedna, která byla prima a hodná, taková domácí. Tenkrát jsem nebyl tolik na cestách. Ale o víře toho mnoho nevěděla.“ A tak brzy skončil i vztah k této hodné dívce.

Jeho poslední přítelkyně byla vdaná žena, která se právě rozváděla s mužem alkoholikem a měla dva syny ve věku 4 a 7 let. Výchova je nad jeho síly a problémy začínají být příliš vážné. Při jedné bohoslužbě, které se účast-

nil v Mauthausenu i se svou přítelkyní a s dětmi, aby vyhověl matce, pocítil poprvé, že s jeho životem není něco v pořádku. Je to dokonce velmi špatné.

Vyvodí z toho správné závěry? Ne tak docela. „Já přece mohu vést jednodušší a hezčí život bez starostí o dvě děti a ženu,“ projde mu hlavou. „Tvrdými slovy po jedné dovolené ukončí tento vztah a vrátí se ke starému způsobu života. Protože mu rozchod nepřinesl zrovna velkou úlevu, konstatoval, že děti mu přece jen přirostly k srdci.

Alois Eder

Nemá to zkusit ještě jednou? Takový návrh však mladá žena odmítá. A tak se v prvních týdnech po rozchodu vede Aloisovi dosti špatně. Přerušil i styky se společnými přáteli. „Byla to doba hluboké nouze. Cítil jsem se najednou ve všech oblastech jako zkrachovalec. Když jsem byl zcela na dně, šel jsem – jako ztracený syn – ke své matce, abych se u ní vyplakal.“ Knížečka dr. Meidingera „Domácí církev“ mu umožnila poznat, jakých těžkých chyb se ve svém vztahu dopustil. Při další návštěvě doma uvidí dopis kalasantinů: pozvání na pouť do Medjugorje... „Tak pojedu,“ řekl jsem si. „Matka vyskočila radostí a řekla, že mi zaplatí cestu.“

Bylo mu 29 let, když se jeho život od základu změnil. Cestu nastoupil ještě s náušnicemi v uších, s povinnými cigaretami v kapse a „zcela na dně“, ale pak: Při nástupu do autobusu dostal každý účastník lístek se slovy od Gospý. Ta si měl nejen přečíst, ale měla ho pak celý den provázet. Na jeho lístku stálo: „Milé děti: Bůh dává člověku poznat dobré i zlé. Vyzývám vás, abyste přinášely světlo lidem, kteří se nacházejí v temnotách.“ Pro Aloise se tato slova zřejmě stala životním motem.

O svém pobytu v Medjugorje, byl tam mezitím již 7krát, dále vypráví: „Bylo to nepopsatelné. Zvláště mi pomohla zpověď. Ještě dnes vidím toho kněze, jak potom vzal moji ruku, potřásl jí a řekl: – Konečně opět jeden našel cestu k Bohu! Radost v jeho tváři byla nepopsatelná a ta moje taky.“ Adorace a svědectví mladých mužů ve večeradle, kteří byli skrze modlitbu a společenství vysvobozeni z pout zla a vyprávěli o svém zmrtvýchvstání s neobyčejným vyzářujícím nadšením, to vše na něho hluboce zapůsobilo.

„Co všechno jsem v těch dnech v Medjugorje prožil, byl průlom k opravdovému světlu,“ shrnuje své vzpomínky. Jako patnáctiletý byl nanejvýš jednou

dvakrát za rok v kostele. Každou hodinu nějaké tíživé trápení. „V Medjugorje jsem ani po dlouhých hodinách nechtěl vyjít z kostela, prožíval jsem nepopsatelné pocity.“ „Jaké?“ „Cítil jsem, že mě Ježíš a Maria milují.“

Po návratu se začal jeho život radikálně měnit. „Především jsem dva měsíce mnoho plakal a přijal jsem všechna slova Panny Marie. Byl jsem stále hluboce dojatý.“ Jeho náruživosti mu Matka Boží jednu po druhé laskavě odňala. Přestal s kouřením a s bujarou hospodskou společností, silně omezil televizi. ... Začal se učit hře na kytaru, aby mohl dělat druhým radost. „Chtěl jsem praktikovat všechna poselství a cítil jsem velkou touhu po pravdě. Věděl jsem, že to, co Panna Maria v Medjugorje říká, je pravda. Předtím jsem žil podle svých náruživostí a vášní, nikoliv podle pravdy.“ Začal ihned s modlitbou růžence, půstem, pravidelnou zpovědí, mší svatou, četbou Písma. „Vrhl jsem se do všeho, co má něco do činnosti s církví a s vírou.“

Že je na správné cestě, poznával podle toho, že měl všechno, co činí člověka šťastným, a Bůh mu odpustil jeho dřívější hříšný život. „Mohl jsem začít znovu a konat všechno s odvahou, radostí, důvěrou a sebedůvěrou. Myslím, že jsem udělal raketo- vý start.“

Aby zase brzy nezklamal, začal navštěvovat modlitební skupinu. „Mladí u kalasantinů byli pro mě od začátku velkou oporou. Vstoupil jsem s nimi hlouběji do života víry a oni mi také pomohli zůstat věrně na této cestě.“ Zasvětil se Matce Boží a bezpodmínečně nebeskému Otci.

Ne tak hladce probíhaly jeho první pokusy o obrácení u přátel. Vysloužil si přitom výsměch i pohrdání. Brzy mu bylo jasné, že musí mít více trpělivosti. Ale postupem času se dostavily i misijní úspěchy, třeba když byl v roce 2002 poslán do lázni.

Do léčebny přijel vybaven množstvím náboženského materiálu a soškou Matky Boží. Již první den se ptal po nějakém tichém prostoru, kde by se s druhými mohl modlit růženec. Vedoucím léčebny nelze zazlívát, že tento požadavek nejdříve rozhodně odmítl, protože tím byl šokován. Ale s přednáškou o Medjugorje souhlasil. Přednáška byla dokonce oznámena ve zpravodaji. Alois byl nervózní. Mnoho se modlil a postil, před přednáškou ještě zašel do kostela.

Počítal s malou účastí. Přišlo 40 pacientů. Začal tím, že vylíčil své obrácení, které způsobilo, že je nyní přesvědčeným křesťanem. Pak promítl film o zjeveních a zazpíval při své kytarě. Posluchače to zaujalo, byli dokonce dojatí. Obdivovali jeho odvalu – stejně jako já – postavit se před cizí lidi, přičemž bylo zřejmé, že ve veřejném vystupování není nijak zběhlý.

Na přání se přednáška opakovala. Matka Boží získává během jeho pobytu v lázních stále nové posluchače.

Kromě toho získal ještě jednu místnost pro růženec. Při druhém setkání se již sešlo dvacet osob. Julie, jedna z účast-

nic, vydala o tom později velmi dojemné svědectví. Byla to rodilá Chilanka, která měla za sebou dlouhou cestu utrpení: v dětství mučednictví, v manželství týrání od manžela. Nyní je se třemi dětmi sama v Rakousku. Když přišla do lázni, měla těžké deprese, žádný vztah k víře, žádnou důvěru. Alois na ni velice zapůsobil vším, co z něho tak věrohodně vyzařovalo. Nemohl by jí pomoci nést tíhu života? Alois to dělá velice rád, naslouchá jí, zpívá jí při kytarě, zve ji na mši svatou. Ať se modlí, aby ji Bůh uzdravil z těžkých duševních zranění.

Nakonec se rozhodla k tomu promluvit s knězem. Na Aloisovu žádost jí udělil pomazaní nemocných. A přistoupila po 20 letech ke svaté zpovědi. Napsala pak o tom: „Cítila jsem, že Ježíš mě zaplavil svou láskou. Jako by se třásla celá kaple. Jako by z mého srdce spadly skály. Mým dynamitem byly svatá zpověď, pomazání nemocných a Eucharistie. Takové uvolnění a radost už asi nikdy nezažiji.“

Ve stejném roce navštěvoval kurz pro obchodníky s kancelářskými potřebami. Bolesti se opět dostavily. Ale protože to povolání nikdy nevykonával, usoudila jsem: „Tys potřeboval školu jen pro misijní činnost.“ „Asi máš pravdu,“ zasmál se. Celá škola byla ověšena plakáty o Medjugorje. „Takového žáka jsem tu ještě neměl,“ řekl ředitel školy.

Alois skutečně nevynechal žádnou příležitost, aby mohl vyprávět o své radosti, že je křesťanem. O Vánocích 2003 se zeptal ve středisku pro bezdomovce, zda by sem mohl přinést Pannu Marii a něco zazpívat. Dovolili mu to. Ale přede dveřmi centra

dostal strach. Uvnitř bylo plno mužů, kteří už byli silně podroušení. „Byl jsem si jistý: oni mě vyhodí! Zavolal jsem rychle přítele, zda by nechtěl také přijít. Byl tou myšlenkou nadšen.“

Osazenstvo je samozřejmě nevyhodilo, nýbrž zčásti zpívalo s nimi. Někteří byli velice dojati. „Ti lidé nám nakonec srdečně děkovali a pozvali nás, abychom brzy zase přišli.“

V mnoha ohledech mění Alois zafixované názory, např. na předmanželské vztahy. Jak k tomu došlo? Východiskem byla cesta do Banja Luky na setkání s papežem. Bylo to veliké nadšení, když poprvé viděl z blízka papeže Jana Pavla II. „Při soukromé audienci, na které jsem byl i se svým přítelem, projel papež sotva dva metry kolem mne na invalidním vozíku. Dostali jsme od papeže i růženec. (Jaký div, že se po smrti Jana Pavla II. modlil na jeho hrobě celý růženec!) Při tomto setkání poznal jednu velice milou dívku. Dali se spolu do řeči, mluvili o Bohu a o světě a Alois byl velice udiven jejími názory. Ve 14 letech se seznámila s Danielem Ange, francouzským misionářem. Ten pochopil, že cestu k hluboké lásce otevírá mladým lidem vzájemný respekt a čistota, k lásce prožívané v kráse a v pravdě a plné svobodě. A dívka, která vyvolala u Aloise takový zájem, se podařilo přivést ho k pochopení takového pojetí sexuality. „Pro mne to bylo velice důležité. Poprvé jsem prožil vztah založený zcela na čistotě a přátelství. Byl to hluboký zážitek, a také zážitek svobody. Dnes mladí lidé málo vědí, jak důležitá a krásná může být čistota. Lehkého není samozřejmě nic, ale žít v takové rozhodnosti je super.“

Tato zkušenost byla také důvodem k tomu, že se připojil k TeenStar programu, který zprostředkovává mladým lidem odpovědný přístup k sexualitě.

Alois mluví otevřeně o tom, že by se rád oženil a založil rodinu, ale pouze v tom případě, že

SVĚTOVÝ DEN MLÁDEŽE V SYDNEY

Rok před zahájením setkání je již přihlášeno 120 000 osob. Jsou vesměs ze zahraničí, odkud se přihlásilo již 2000 skupin. Na závěrečné akci se očekává účast 500 000 mladých. Nejvíce přihlášek přišlo z USA a Itálie. Z Indie se hlásí 2600, z Nigérie 2000 mladých účastníků.

► je to Pánu vhod. Se svým sympatickým úsměvem říká: „OK, já netrvám na manželství. Jestli mě posílá do kláštera, tak prostě jdu. Ale nechám se překvapit. Povolání je stále moje velká otázka.“ Zatím zůstává otevřený pro Boží překvapení a začíná studium na nábožensko-pedagogické akademii. Snad bude jednou učitelem náboženství, aby dětem přiblížil víru. Jsem přesvědčena, že mu přitom jeho humor a živá přesvědčující řeč velice pomůže.

Ještě jednu epizodu jsem si mohla vyslechnout. Při světovém setkání mládeže v Kolíně nad Rýnem nemohl být Alois se svým přítelem s papežem na lodi, ale chtěl slyšet jeho slova v televizi. „Vyznám se v hospodách, všude mají televizi,“ řekl. Ale ne v Kolíně. Daleko široko je jediné místo, kde mají televizi, ale to je hráčské doupě. Tak se před vchodem pomodlili a vstoupili dovnitř. Misionářská horlivost přinesla i nyní úspěch.

Spolu se svým přítelem rozvinuli s přítomnými veselé, ale přitom docela hluboké rozhovory. A tak jsou několik hodin obsluhováni a zřejmě dojatá barmanka je jen nerada propouští.

Podobný zážitek měl v jednom kempu na Attersee, když cestoval na motorce do Itálie do Schia a do Padovy. Skupina mladých lidí sedí u táboráku a začínají se o jeho cestovní plány.

Pohotově jim vypráví o svých náboženských cílech, vytáhne MP3 a dva boxy, které vozí s sebou, a zahraje jim několik náboženských písní. Až do dvou hodin v noci vypráví a diskutuje, odpovídá na otázky. Zájem stále vzrůstá a někteří vyprávějí o svém životě. Skupina se stále znovu připojuje k jeho modlitbě.

Tato jeho cesta do Itálie měla být původně skupinovým zájezdem motorkářů. Na tu myšlenku ho přivedl rámus motorek při dvou mších svatých. Dnes se opět pokouší najít nějakého kněze nadšeného pro motorky. Už má pět přihlášek a doufá, že jich bude víc.

Humor osvědčil i v následující epizodě. Po exerciciích u otce Jamese Manjakala, které ho velice nadchly, chtěl indickému knězi poděkovat. „V devět hodin jsem šel za P. Jamesem, abych mu poděkoval. Chtěl jsem mu něco darovat. Den předtím jsem si koupil boxerky a zmýlil jsem si velikost. Koupil jsem XXL. Protože jsem nic jiného neměl, přišel jsem za ním a řekl: – I have a gift for you – a dal jsem mu pestré a nadměrné boxerky. Myslím, že se ještě nikdy tak hloupě netvářil,“ vypravuje Alois. Nicméně P. James dárek přijal s úsměvem.

„Co je na tom Aloisovi tak zvláštního?“ zeptal se mě můj muž. Že se umí tak bez rozmyšlení darovat. Že miluje lidi, nejen dnes nebo zítra. Že organizuje dobré podniky, jako je pouť motorkářů anebo taxiků pro vozíčkáře s roztroušenou sklerózou. Že se snaží udržovat svou víru živou a důsledně ji prohlubuje.

Ale především jeho veselý, přirozený způsob, jakým mluví o své víře. Člověk to od něho bere, protože působí bez jakékoliv nadsázky. Tak dělá víru v Ježíše pro druhé atraktivní a hodnou následování.

Z VISION 2000 – 4/2007
přeložil -lš-

Bible vypráví skutečné příběhy

Dotaz: *Byla jsem v jedné farnosti na biblické hodině, kterou vedla penzionovaná učitelka náboženství. Šlo o knihu Genesis. Dobře informovaná vedoucí referovala, že příběhy Genesis se po staletí tradovaly ústně a byly zapsány až v době babylonského zajetí. Jsou to tedy prý mýty, stejně jako řecká mytologie. Zda Abrahám skutečně žil, vůbec nevíme, je to jen mýtus.*

Je opravdu možno stavět knihu Mojžíšovu na roveň řecké mytologii? Ježíš přece mluví o Abrahámovi jako o konkrétní osobě. Nejsou sice o něm žádná konkrétní historická data, ale když ho Ježíš představuje jako konkrétní osobu, nemělo by to křesťanům stačit, aby ho také pokládali za historickou osobnost?

Výrok, že příběhy Genesis jsou „mýty stejně jako řecká mytologie“ a „nevíme, zda Abrahám vůbec žil, je to jen mýtus“ nemůžeme nechat jen tak. V Jeruzalémské bibli v úvodu k Pěti knihám Mojžíšovým čteme:

„Vyprávění jsou historická v tom smyslu, že svým způsobem vyprávějí o skutečných událostech, že podávají věrný obraz o původu a putování izraelských kmenů, o jejich zeměpisných a národnostních vztazích, o jejich mravním a náboženském jednání. Nedůvěra, kterou někteří vznášejí proti těmto vyprávěním, se musí rozplynout před řadou svědectví, která podávají archeologické a historické výzkumy starého Orientu.“

Bible jako celek se proto liší od mytologie, že mýty překonává jejich cyklickým vědomím existence.

V Bibli se vyprávějí konkrétní události, jedná v ní osobní Bůh s konkrétními lidmi a jsou to lidé, kteří opouštějí mytické prvky a zaujímají osobní vztah k živému Bohu.

Dovolím si dvě zásadní poznámky: Lidem, kteří se chtějí seznámit s Bibli, doporučuji, aby navštěvovali jen takové kur-

zy, kde je Bible vykládána a čtena v duchu Církve, kde se Bible jako celek chápe jakožto Boží slovo a jednotlivé části se čtou v duchu celé Bible (v tomto duchu píše i papež Benedikt XVI. v knize Ježíš Nazaretský).

Enzo Bianchi v knize *Bůh ve slovu* píše: „Boží slovo je třeba číst a vychutnávat ve smyslu víry, pod vlivem Ducha Svatého je třeba se do něho ponořit, protože je to slovo, které od Boha vychází a k Bohu vede.“

Jestliže přes všechny působivé výsledky biblické vědy a jejich rozšíření v širokých kruzích musíme přidávat spíše neplodná slova, je to proto, že s Bibli zacházíme více rozumářsky než moudře, že se pokoušíme spíše se domýšlet než poznávat, více »meditovat« než se modlit.“

Velice je třeba doporučit dogmatickou konstituci *Dei Verbum* II. vatikánského koncilu. Ještě žádný koncil nemluvil tak obsírně o Božím slovu v Písmu svatém.

Zde můžeme číst: „Úkol autenticky vykládat Boží slovo psané anebo ústně předávané je svěřen pouze učitelskému úřadu Církve, který vykonává svou pravomoc jménem Ježíše Krista“ (10).

A dále: „Milující Bůh, když měl na mysli a pečlivě připravoval spásu všeho lidstva, vyvolil si v jedinečném plánu národ, aby mu světil svá zaslíbení. Uzávěřel totiž smlouvu s Abrahámem a prostřednictvím Mojžíše s izraelským lidem“ (14).

Vždy, když čteme Písmo svaté v duchu Církve a modlitby, bude k nám promlouvat „Bůh Izákův a Bůh Jakubův“. Protože on „není Bohem mrtvých, ale živých“ (srov. Mt 22,32).

Z VISION 2000 – 4/2007

Tisková konference v izraelské tiskové kanceláři. Lidé zdržují dech. Bombový atentát? Konečné uzavření Západní banky? Nebo další vyostření konfliktu s Íránem?

Tentokrát nic z toho. Profesor Ehud Netzer z Institutu pro starověký výzkum na Hebrejské univerzitě podává senzační zprávu, totiž vyřešení jedné z největších archeologických hádanek Izraele. Jako požár se šíří po celém světě: „Naše hledání Herodova hrobu skončilo konečně po desetiletích objevením zbytku jeho sarkofágu a mauzolea u jeho paláce v Herodeionu, 15 km jižně od Jeruzaléma.“

V těchto letech archeologický výzkum zaměřil svou pozornost na „dolní město“ Herodeion, s kdysi velikým uměle vytvořeným jezerem o velikosti 46 × 70 m. Částečně zacházelo toto jezero do skály, zčásti je tvořily hráze z kamenů. Ehud Netzer dospěl k přesvědčení, že celá tato oblast by mohla souviset s Herodovým hrobem a současně byla v blízkosti nalezena mikve – rituální hebrejská očištná lázeň. To by mohla být monumentální stavba Herodova mauzolea a mohutná terasa paláce. Židovsko-římský historik Josephus Flavius popisuje celý objekt: „Jméno Herodeion bylo dáno jednomu pahorku v podobě ženského poprsí 60 stadií od Jeruzaléma. Zde vynaložil Herodes ještě více nádhery a výstavby. Kolem dokola dal zřídit kulaté věže a uprostřed prstence hradeb dal zřídit skvostné paláce, které poskytovaly nádherný pohled nejen zevnitř, ale jeho stěny, cimbuří a střechy oplývaly marnotratným bohatstvím. Z daleka dal přivést velké množství vody a postavit schodiště z bílého mramoru, které vedlo vzhůru k výšině.“

Heroda nazývají dějiny Velikým jednak pro jeho krutost, jednak pro jeho horečnou stavitelskou činnost. Nejenže rozšířil a vyzdobil druhý chrám, vybudo-

Hrob krále Heroda

Dnes patří takřka k dobrému tónu zpochybňovat historičnost evangelií a tvrdit, že Církev potlačila fakta a rozšířila nauku, která neodpovídá dnešnímu stavu vědy. A zatím je tomu tak, že čím více se odkrývá a objevuje, tím více se potvrzuje pravda, kterou Církev hlásá. Příkladem je tento nejnovější archeologický objev.

val také Caesareu a Masadu a jiná velkolepá stavební díla. Tento král zemřel v roce 4 po Kr. po 34 letech vlády v Jerichu. Již

Herodeion leží 15 km jižně od Jeruzaléma

za svého života určil Herodeion za místo svého posledního odpočinku. Byl to opět Josephus Flavius, který popisuje skvostný smuteční průvod a jeho pohřbení: „Archelaus, syn Herodův, učinil všechno, aby průvod s mrtvolou udělal co nejskvostnějším, a nabídl k tomu všechnu nádhery a bohatství království. Nositka mrtvého byla z ryzího zlata, posázená drahokamy, pokrývka byla z mořského purpuru, opatřená pestrobarevnými výšivkami, a i sama mrtvola byla zahalena do purpurového oděvu. Na její hlavě spočíval diadém a nad ním zlatá koruna...“

Jako dlouholetí badatelé a koordinátoři archeologických pro-

jektů v Emmaus-Nicopoli nemůžeme po neklidné noci zdržet svou zvědavost. Ihned po snídani jedeme s ženou Luisou autem do Herodeionu. Po třiceti minutách stojíme u vykopávek a máme štěstí. Yaakov Kalman nás rád postaví na pódium, které podle jeho názoru tvořilo základ Herodova hrobu, k rozhovoru s reportérkou Reenou z Fox News. Na otázku, co bylo objeveno, když se narazilo na tento pro Izrael senzační nálezný, odpověděl s úsměvem: „Byl jsem tak překvapen a šokován, že se mi udělalo nevolno.“

Archeologové se museli smířit s tím, že mauzoleum bylo již ve starověku zcela zničeno. Byla to část pečlivě zbudovaného pódia. I umělecká architektonická výzdoba nejvyšší kvality ležela v troskách. Dekorativní urny s trojhranným víkem, jaké nacházíme u památníků Nabatheů, dokazují, jak luxusní musela být výbava hrobu. Nejdůležitějšími indiciemi byly kusy jedinečného dva a půl metru širokého sarkofágu s pyramidálním poklopem z rudého jeruzalémského vápence. Rakev byla zdobena růžicemi.

Letecký pohled na pahorek Herodeion

Na moji otázku, zda to je kamenná rakev Herodova, odpověděl Yaakov Kalman: „Takových sarkofágů zde v zemi známe jen několik, to znamená jen v hrobech vybudovaných jako královské na východ od Jeruzaléma.“

Ptám se dále, zda mauzoleum bylo vykradeno lupiči již ve starověku. Kalman bez rozmýšlení pokračuje: „Proč by měli vykrádači hrobů rozbíjet sarkofág na sto kusů? To muselo být dílem nenávisti vůči nebožtíkovi. Myslím, že ke zničení došlo kolem roku 66–72 při prvním židovském povstání proti Římanům. Zeloti byli známí svou nenávistí vůči Herodovi, který byl pouze římskou loutkou.“

Už jsme chtěli místo opustit, když se kamera Fox News otočila na Luisu a reportérka z USA po-

Trosky kdysi monumentálního Herodova paláce

ložila otázku mé ženě: „Co pro Vás jako turistickou průvodkyni znamená tento objev vzhledem k vedení turistických skupin?“ Moje žena odpověděla pohotově: „Pro turisty je to o jednu zajímavost více a mohou se na stopách dějin dovědět více o této zemi a jejích vládčích.“

Pro naše poutnické skupiny, které vodíme po stopách Bible, znamená objev potvrzení historické postavy Heroda, jehož trůn se začal třást před Dítětem v jeslích, novorozeným králem v Betlémě, on sám se však nezalekl strašné vraždy dětí. Pro mne nálezný znamená, že evangelium není krásná vymyšlená pohádka, nýbrž že se odehrálo v konkrétních dějinných souvislostech: ve zcela určité zemi, v určitém čase a s určitými postavami.“

Z VISION 2000 - 4/2007
přeložil-lš

Nedávno byl v Mosulu po nedělní mši svatě zastřelen jeden z mých dobrých přátel P. Raheed Ganni spolu se svými třemi pomocníky. Zemřel ve věku 34 let. Ihned po nedělní mši svatě byli uneseni od kostela Ducha Svatého, kde byl P. Raheed farářem. Se svým doprovodem a manželkou jednoho z nich odjízděli autem od kostela. Náhle byli na rohu zadrženi ozbrojenými muži. Ti poslali ženu pryč a čtyři muže chladnokrevně zastřelili.

Teprve za několik dní byly oznámeny podrobnosti: vrazi zahájili střelbu poté, co vyzvali P. Ganniho a jeho tři jáhny, aby přestoupili k islámu.

Jiný případ: 5. června byl zatčen biskup podzemní čínské církve z Zhegdingu. Od roku 2004 je to již podeváté, co byl uvězněn. Důvod zatčení není znám. Je však skutečností, že provincie Hebei je přednostní cíl protikatolického pronásledování v zemi. Biskup Jia strávil ve vězení již více než 20 let. A i když nebyl ve vězení, byly u něho zakázány všechny návštěvy. Policie hlídala všechna jeho veřejná vystoupení.

Když je věřící křesťan vězněn policií, musí se připravit na velké vymývání mozku. Pokoušejí se přimět ho k tomu, aby se připojil k čínské vlastenecké církvi.

A konečně v neděli 10. června byl neznámými násilníky unesen spolubratr P. Giancarlo Bossi v Mindanao na jihu Filipín. Podle velitele filipínské armády jsou únosci s největší pravděpodobností bojovníci islámské osvobozené fronty.

P. Bossi je již druhým knězem Papežského misijního institutu, který byl v posledních deseti letech unesen. Byl to můj spolužák v semináři. Jeho představení na Filipínách ho označili jako „převlece oblíbeného“. Pro jeho vysokou postavu, jeho srdečnost a klidný způsob jednání nazývali ho „něžný obr“. Mluví málo, ale pracuje velice tvrdě, vždy spojuje

Církev v Asii: pronásledovaná nositelka naděje

Být pronásledován patří dnes k všednímu dni křesťanů v mnoha zemích. Vytrvalost těchto svědků však přináší mnoho různorodého ovoce, jak uvádí ředitel AsiaNews v následujícím příspěvku.

ruční práci s duchovním životem. Působil mezi chudými v Minda-
nao nejen jako farář, ale také jako člen rozvojové pomoci i v rámci výchovného projektu.

Již dříve byl islámský stát Irák odpovědný za nejhrubší násilnosti proti křesťanským obcím. Počínaje zavedením odškodňovací daně, kterou Korán ukládá nemuslimským občanům, přes vyvlastňování domů a jiného vlastnictví až k nuceným obrácením. Cíl: založit kalifát nebo islámskou republiku, která je bez křesťanů anebo je zcela ujařmuje.

Mínulý týden koloval v Bagdádu dopis, který vyzýval křesťanské ženy, aby nosily šátky, pokud nechtějí být napadány. Dopis byl podepsán armádou Madhi, vedenou radikálním šiitským imámem. Tuto milici USA hodnotí jako největší ohrožení bezpečnosti v zemi.

V Číně vládne již dlouho komunistická ideologie. Jejím cílem je likvidace náboženství. Na této cestě již usmrtila miliony Číňanů hladem, nemocemi, občanskou válkou, revolucemi, čistka-

mi, vždy ve znamení ideologické čistoty. I dnes vládne v Číně materialisticky motivované násilí. Po masakru na Náměstí nebeského míru 4. června 1989 se však Čína snaží získat novou tvářnost: totalitní kontrolu a útlak nahradila bezbřehým hospodářským

P. Joseph Freinademetz, čínský misiónář, svatořečený v roce 2003

liberalismem. To sice budí dojem, že se v Číně vše změnilo, ale materialistický společenský koncept, pohrdání a kontrola náboženství přetrvávají.

I dnes, pokud jde o katolickou církev, nejméně šest bisku-

pů je nezvěstných, desítky kněží jsou izolovány nebo řadu let ve vězení či v táborech nucených prací.

Jejich proviněním je, že sloužili mši bez povolení vlasteneckého sdružení, organizovali pouťe nebo posloužili nemocným svátostmi.

Pokud jde o protestanty, hlásí Výbor pro náboženské pronásledování v Číně v posledních letech: 23 686 zatčených pro náboženskou aktivitu, 4014 odsouzených k převýchově, 129 zavražděných, 208 případů invalidity v důsledku násilí, 997 pod stálou kontrolou, 1040 nezvěstných, na 20 000 mučeno a 10 000 postiženo pokutami ve výši 50–800 000 €.

V Asii zcela chybí náboženská svoboda. Z 52 zemí tohoto kontinentu 32 omezuje činnost křesťanských misii. Muslimské země od Středního východu až k Pákistánu, Indonésii a Malajsií kladou každému, kdo by se chtěl obrátit, překážky do cesty. Indie a Srí Lanka balancují nad zákonem, který by konverze zakázal. Středoasijské země s výjimkou Kazachstánu omezují náboženskou svobodu. Komunistické země, jako Čína, Laos, Vietnam a Severní Korea, církve potlačují, pokud ji přímo nepronásledují. To vysvětluje, proč církve v Asii po 2000 letech (Kristus byl Asiat) jsou stále jen maličkým stádem.

Katolické církve v Asii představují 10 % všech katolíků na světě, ale jen 2,9 % asijského obyvatelstva. Křesťané jsou zde mizivá menšina (mezi 1–2 %). Jsou některé výjimky: Filipíny (83 % katolíků a 9 % protestantů), Východní Timor (95 % katolíků). Zvláště markantní je to v Thajsku: Na 64 miliony obyvatel připadá jen 314 000 katolíků.

Ve skutečnosti však přes uvedená omezení a pronásledování roste Církev v Asii neobyčejně rychle. Podle nové ročenky se počet kněží v Asii zdvojnásobil z 27 000 na 48 222, počet semi-

NEJSTARŠÍ ITALSKÝ KNĚZ

Benedikta XVI. v době jeho dovolené v Alpách navštívil nejstarší italský kněz P. Armando Durigetto. Má 96 let a odsloužil již 36 496 mší svatých. Kněžské svěcení přijal před 71 lety. Pro Radio Vaticana řekl: „Miluji papeže. Se svým úsměvem působí jako anděl.“ „Mohu říct, že jsem nikdy nelitoval, že jsem se stal knězem. Ale ve skutečnosti s tím množstvím milostí, které mi Pán dal, jsem mohl být světlejší a lepší.“

PAPEŽ U PANNY MARIE

Benedikt XVI. se hodinu modlil v jedné lesní kapli, kde se uctívá socha Panny Marie z Medjugorje. Radio Vaticana popisovalo tuto modlitbu jako velmi dojemný moment. V 80. letech nějaký zloděj tuto sochu ukradl, ale později ji opět vrátil na její místo.

naristů vrostl o 150 % z 11 539 na 29 220. Přibyly tisíce řeholníků. Počet katolíků v Asii vzrůstá ročně o 4,5 %. Mezi 3,8 miliardami Asiátů je 110 milionů katolíků malou menšinou, ale ta je velice životná, je jí vidět a je o ní slyšet, dává o sobě vědět.

Proč se Asiáté obracejí ke katolické víře? Protože poznávají v učení a svědectví Církve rozumný přístup ke skutečnosti. To je také důvod mnoha obrácení v Koreji, kde je třetí největší církev v Asii se 7,6 % obyvatel. Mnoho Korejců poznává, že uctívání předků je překonanou věcí v zemi, kde se rozvíjí věda a technika. Křesťanství se svým tajemstvím vtělení představuje pokračování a naplnění familiárního zacházení s božstvím. Září to i na tak světských místech, jako jsou továrny a nákupní centra.

Národnostně a nábožensky panující kultury zatlačují menšiny na okraj společnosti. Pro tyto menšiny je příslušnost ke křesťanské víře krokem směrem ke společenskému zmrtvýchvstání. Proto je tolik obrácení u kmenů v Bangladéši a v Kambodži, Myanmaru, u horského obyvatelstva ve Vietnamu a Thajsku, u nedotknutelných (nejnižší společenská kasta) v Indii a u domorodců v Tchaj-wanu... Mimo to u těchto skupin kvetou povolání.

Je ještě jeden faktor, který vede k obrácení, a to je pronásledování. Když se podíváme na dějiny katolické církve v Asii, můžeme říct, že dala církvi nejvíce mučedníků. Jen ve Vietnamu jich bylo mezi 18. a 19. stoletím 125 000. Při boxerském povstání v Číně (1900) přišlo o život 30 000 katolíků, o katolicích, kteří padli za oběť komunismu, kulturní revoluci a pronásledování v těchto dobách, ani nemluví.

Když k tomu připočteme mučedníky pronásledované Tatary a muslimskými Turky, mučedníky v Japonsku a Koreji, stoupá jejich počet na více než jeden milion.

Demonstrace pákistánských křesťanů

Obtíže samy o sobě nevedou ještě k obrácení, ale je zde vášnivě svědectví těch, kteří si i v pronásledování zachovali radost. Stále všude, kde jsou misionáři nebo místní křesťané připraveni trpět pro svou víru a dát svůj život jako dar za druhé, tam Církev roste.

Mučednictví je zdrojem inspirace pro nekřesťany. Ti si uvědomují, že jsou větší hodnoty než moc, ideologie či blahobyty.

To je nejlépe patrné v Číně. Za 57 let komunistického panství a pronásledování se přes systematické soužení počet katolíků zvětšil na čtyřnásobek. Je jich dnes 15 milionů v obou církvích. V obou jsou semináře přeplněné mladými muži, kteří mají touhu nasadit svůj život za Krista a misi. Chudoba a těžké podmínky (podzemní semináře se musí každý měsíc stěhovat, aby je policie

neodhalila) neodrazuje mladé muže od jejich rozhodnutí. Průměrný věk kněží z Číny je 34 let. (V Itálii je to 63 let.)

Každoročně je v podzemní i vlastenecké církvi 150 000 křtů dospělých. Důvodem je především selhání komunismu a jeho ideologie. Jeden intelektuál, kterého jsem potkal před lety, byl v rudé gardě a hledal pravdu v buddhismu, konfucianismu a taoismu, mi řekl: „Nakonec jsem našel jen v Kristu útěchu a smysl 5000 let trvajících na slzy bohatých dějin čínského národa.“

Pokud jde o katolíky v muslimských zemích, stojí před velkou výzvou. Po staletí hájili svou víru. Získali si službou ve školách, nemocnicích, špitálech a dílech lásky určité právo na existenci. Katolické školy jsou známé a oceňuje je mnoho muslimských

rodin v Indonésii, Pákistánu, Libanonu, Sýrii nebo Íránu. Na této cestě došlo k určitému počtu konverzí. Z etnických a náboženských důvodů jsou však obrácení spojena s velkými těžkostmi a většinou musí křesťan po křtu ze země utéci.

Izraelsko-palestinský konflikt – nejdelší válka na světě – a růst islámského terorismu situaci ještě zhoršily a zcela změnilo životní poměry křesťanů v Asii. Mnoho křesťanů prchá ze Svaté země, z Libanonu, Sýrie, Íránu, Iráku kvůli těžkým společenským poměrům. Mnoho jiných – v Pákistánu, Indonésii, Malajsii atd. – trpí v pronásledování a násilnostech ze strany režimu a islámských skupin, protože jsou pokládáni za předpolí Západu, úhlavního nepřítele islámského fundamentalismu.

Islám nyní jako by triumfoval. Ve skutečnosti vězí v nehlubší krizi svých dějin. Pokud jde o radikální islamisty, sledují projekt politického islámu, protože činí odpovědným za krizi Západ a jeho agresivitu.

Ale je tu i jiná rostoucí skupina: ta zastává názor, že kořen krize je v samotném islámu. Tento postoj zastávají především liberální osobnosti, intelektuálové. Ti se ovšem vyhýbají tomu vidět krizi v samotném Koránu. Pro ně je to způsob, jak je islám interpretován v politickém, sociálním a kulturním systému. Jinými slovy: islám potřebuje modernizaci. Muslimové se musí naučit vycházet s moderní společností, kterou chápou jako ateistickou. Chtějí sice žít v moderním světě, ale bojí se ho. Přítomnost a svědectví křesťanů ve světě islámu představují pro ně velkou výzvu: ukazuje, že víra může žít v souladu s moderností a vědou. Křesťané, a zvláště katolíci, již vybudovali mosty mezi Východem a Západem.

Výňatky z přednášky ředitele AsiaNews 12. června ve Vídni. Celý text přednášky můžete nalézt na internetové adrese www.khg.or.at.

DIVNÁ POLICIE

Jedna muslimská rodina v Egyptě fyzicky týrala svou příbuznou, protože přestoupila ke křesťanství. Hrozila jí zabitím. Přivolaná policie však nezatkla agresory, ale jejich oběť, celé hodiny ji vyslyšela, pokořovala a bila, zbavila oděvu a fotografovala. Nakonec ji vydala zpět rozběsněným příbuzným.

ÚSPĚŠNÝ PROTEST

V televizním filmu společnosti ARD „Die Hardliner des Herrn“ byla zařazena scéna pálení Bible. Hessenský rozhlas obdržel 400 protestních dopisů. Při další projekci tohoto filmu bude inkriminovaná scéna nahrazena symbolickými obrazy. Protestující poukazovali nejčastěji na to, zda by si producent dovolil promítat scénu pálení Koránu.

NOVÝ DRUH FIGUREK

Americký podnikatel David Socha nabízí do dětských pokojů místo postav supermanů třiceticentimetrové postavy ze Starého a Nového zákona. Poprvé se na regálech v hračkářství objevily hračky založené na Bibli. „Víme, jaký vliv mají hračky na děti. Proto chceme nahradit různé supermanky biblickými vzory.“

Jan Pavel II., který zažil „teror ideologie zla“ ve 20. století na své vlastní kůži, píše v jedné ze svých posledních knih *Vzpomínky a identita* o potratech a homosexualizační politice EU: „Je přípustné a dokonce nezbytné položit si otázku, jestli zde – ještě více tajně a skrytě – nepůsobí ideologie zla, která se pokouší působit proti člověku, proti rodině a dokonce proti lidským právům.“

Gender-revoluce se sametovými krůčky za zády veřejnosti proplížila v EU přes státní instituce na univerzity, vzdělávací instituce až do základních škol a školek.

Kdo se nyní zděšeně probudí a chce klást odpor, musí počítat s pohrdáním, očerňováním, ostrakováním a v některých státech dokonce s trestným stíháním. Zaslepenost je tak velká, že ani oběti dnešní „ideologie zla“ nedokážou strhnout závoj: každý rok 50 milionů potratů ve světě, rozvrat rodin s nesmírnými důsledky, pandemie AIDS, vymírání a stárnutí společnosti.

Kdyby se stal normou společností odpovědný přístup k sexualitě, který odpovídá lidské důstojnosti a jednotě těla a duše, bylo by možné se obrátit od kultury smrti ke kultuře života. Počet potratů by klesl na pouhý zlomek, AIDS by neměl žádnou šanci, bisexuálové, homosexuálové by své sklony stáhli do soukromí, byl by znovu položen základ rodiny a stoupl by počet dětí. Není to podivné, kolik lidí je ochotno k velkým obětem, jen aby se mohly vyžít podle zcela nespoutaného sexuálního pudu?

Smyslem sexuality je láska a plození, její hnací silou je rozkoš. Když se však rozkoš stane cílem, zůstane láska a plození ležet na cestě. Společnost, která přestane vzývat Boha jako svého Stvořitele, klání se lidským tělesným silám a dělá si z nich falešné božstvo. Falešní bohové člověka nemilují, nýbrž ho ničí.

Tento boj není nový. Táhne se celým Písmem svatým. Faleš-

Chvála čistoty

Výzva k odklonu od stále nesnesitelnější sexualizace

Sexuální revoluce, která se šíří již delší dobu, zasahuje samo jádro člověka. Má svůj vliv na všechny životní oblasti: na otázku, kdo je člověk, na jeho vztah k Bohu, k bližním, na budoucnost rodiny.

ní bohové sexuality se nazývají Baal a Ašera, klaněly se jim pohanské národy, mezi kterými se nacházel vyvolený národ. Izraelité opět a opět upadali do pokušení, scházeli na scestí a sloužili Baalovi a hněvali Hospodina.

Prorok Eliáš nutil nestálý lid k rozhodnosti. Celý Izrael se shromáždil k božskému soupeření na hoře Karmel, také 450 proroků Baalových a 400 Ašeřiných. „Já jediný jsem zůstal jako prorok Hospodina, ale proroků Baalových je 450“ (1 Král 18,22). Vsadil všechno na jednu kartu, na víru, že živý Bůh všem zjeví svou moc. Na to dal v sázku svůj život.

Dal lidu návrh: Baalovi proroci ať přinesou oběť svému bohu a Eliáš také svému Bohu. Nikdo nesmí obětní oheň zapálit, nýbrž oheň musí sestoupit z nebe. „Pravý Bůh je ten, který odpoví ohněm.“ Tu lid zvolal: „To je dobrý návrh“ (1 Král 18,24).

Baalovi kněží křičeli, tančili, bodali se, až z nich tekla krev, propadali šílenství, ale jejich bůh mlčel. Eliáš je provokoval: „Asi je zaneprázdněn, možná odešel nebo odcestoval. Možná že spí, křičte, ať se probudí“ (1 Král 18,27).

Eliáš postavil Hospodinu oltář, položil na dřevo zvíře, dal je třikrát polít vodou, přistoupil k oltáři a modlil se: „Vyslyš mě, Pane, vyslyš mě! Ať tento lid pozná, že ty, Hospodine, jsi pravý Bůh, abys jeho srdce přivedl k obrácení.“ Tu sestoupil oheň a strávil zápalnou obět, dřevo i kameny

a zemi. I voda v jamách se vypařila. Celý národ to viděl a zvolal: „Jahve je Bůh, Jahve je Bůh!“ To byl pro tuto chvíli konec Baalových kněží. „Eliáš je dal odvést k potoku Kišon a tam pobít“ (1 Král 18,37-40).

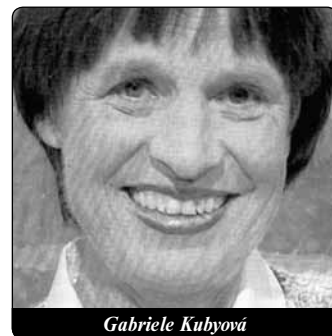
V dramatu vztahu mezi Bohem a člověkem se během staletí nic nezměnilo. I my zapomínáme na Boha a místo toho vzýváme

sexualitu. Zdá se dokonce zcela směšné a vzdálené od skutečnosti sázet na obrácení člověka. Jestliže však nevěříme v možnost obrácení, pak v našem vědomí zvířela gender-ideologie.

Jediná země, kde počet nemocných AIDS radikálně poklesl, je Uganda, a to nikoliv díky kondomům, které zatím nikde neprokázaly svou účinnost, nýbrž díky programům zdrženlivosti. V USA je silné hnutí zdrženlivosti až do manželství, které vláda podporuje částkou 800 mil. \$ a které vyvolává změnu v sexuálním chování mládeže. Proč by mělo být nemožné, aby takové hnutí vzniklo i v Evropě a vlády, které vidí do budoucna, je podpořily?

V sexualizované společnosti, ve které žijeme, se rozšířil názor, že sexuální pud je neovladatelný, že je vyloučeno žádat od mladého člověka, aby počkal se sexualitou až do manželství, že by to bylo stejné proti lidské přirozenosti, jako kdybychom chtěli přinutit řeku, aby tekla opačným směrem.

Člověk však není zvíře. Je vybaven svobodnou vůlí a může odpovědně zacházet se svou

Gabriele Kubyová

svobodou, zvláště když mu jeho rozhodnutí umožňuje odevzdání a láska.

Postavit dům trvá déle než ho spálit. Vytvořit z židovsko-křesťanské sexuální etiky kulturně určující sílu společnosti bylo dílem tisíciletí, její zničení bylo dílem několika desetiletí. Ke kulturnímu boji ani nedošlo.

Nyní musíme pochopit: Boji proti gender-revoluci se jako křesťané nemůžeme vyhnout, pokud chceme, aby naše děti ještě žily v křesťanské kultuře. Sexuální morálka vždy odlišovala křesťany od pohanů a právě proto byla pohanům trnem v oku. Křesťanství bylo pronásledováno až k smrti, a přesto mělo sílu určit kulturu celých světadílů.

Cesta k čistotě je hrdinská iniciativa dnešní doby. Je to politický čin budovat kulturu života, protože to je základ, na kterém stojí a existuje rodina. J. D. Unwin napsal: „Zavést dílčí sexuální zdrženlivost ve společnosti, která si zvykla na sexuální svobodu, je nejdůležitější a nejobolestnější ze všech sociálních revolucí.“

Křesťané se nepotřebují ospravedlňovat, jestliže jsou věrni sexuální morálce Církve. Právě naopak! Jdou po výsostné cestě lásky, jdou se vztyčenou hlavou a všem dávají vyhlídku, která se ptá na základ šťastného života. Čistota propůjčuje křesťanům krásu a radost, která z nich vyzařuje. V míře, v jaké ji jednotlivci nebo společnost prožívá, získává integritu a sílu. Čistota září a lesk přitahuje.

Z GENDER-REVOLUTION,
Kissleg 2007

Omši svatě se mnoho mluví jako o „společné hostině“ nebo „společenství hostiny“. To je správné. Mše svatá má společenský charakter hostiny. Ježíš ustanovil Eucharistii při hostině, při Poslední večeři. Mše svatá má však také charakter oběti. Je památkou a slavností Kristovy oběti na kříži, nekrvavé zpřítomnění oběti na kříži. Při mši svatě se nejen scházíme, abychom měli společenství a abychom si připomněli „hostinu“ a to, co Ježíš učinil při poslední večeři, nýbrž při mši svatě se také „děje“ něco podstatného. Ukřižovaný, obětovaný Pán je skutečně přítomen pod způsoby chleba a vína, kalvárská oběť se zpřítomňuje.

R. 1996 se konaly letní olympijské hry v Atlantě. Říká se, že na světě není události, která by budila větší pozornost než olympijské hry. Zahajovací ceremoniál sledovaly na celém světě 4 miliardy lidí. Během ceremoniálu padaly na tribunu stuhý a transparenty. Bylo možné na nich číst: „John 3,16“ (tedy Jan 3,16). I během her se tyto stuhý stále znovu objevovaly a nesly je nadšení mladí lidé. Novináři a reportéři z celého světa se začali ptát, co to má znamenat. Někteří mysleli, že se jedná o reklamu, ale nikdo neznal výrobek „John 3,16“. Jiní mysleli, že se jedná o hudební skupinu, kterou jsou mladí nadšení. Jeden italský novinář našel konečně řešení. Příští den se objevilo na všech velkých televizních stanicích: *Tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby nikdo, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.*

John 3,16 byl tedy 16. verš z 3. kapitoly Janova evangelia. Mladí američtí křesťané, kteří drželi tyto stuhý ve výši, jsou toho názoru, že tímto způsobem rozšířili snad nejdůležitější větu celého Pisma svatého do celého světa.

Bůh tak nesmírně miluje svět, že vydává svého jediného Syna, Božího Syna, miluje svět tak veli-

„Tajemství víry“

ce, že z lásky k lidem bere na sebe strašnou smrt. Nezdráhal se přinést oběť svého života, aby vykoupil lidi.

Tuto Kristovu oběť, jeho výkupnou smrt na kříži, slavíme v každé mši svatě. Při Poslední večeři vzal Ježíš chléb a řekl svým učedníkům: *Toto je moje tělo, které se za vás vydává. To číňte na mou památku* (Lk 22,19).

Ježíš věděl, že bude ukřižován, a přijal dobrovolně a vědomě na sebe tuto oběť. Kristova smrt na kříži není tragický konec jeho života nebo zhroucení jeho poslání. Ježíš chtěl za nás zemřít, aby nás vykoupil.

Za druhé světové války se jeden partyzán skryl v malé vesnici. Nacisté vesnici obklíčili a žádali jeho vydání, jinak bude vesnice srovnána se zemí a několik set lidí přijde o život. Tu se partyzán sám vydal nacistům a šel dobrovolně na smrt, aby vesnici zachránil. Ježíš Kristus se také dobrovolně obětoval, ale za všechny lidi, za celý svět.

Církev byla od počátku věrná tomuto odkazu našeho Pána: *To číňte na mou památku.* Když naplňujeme tento příkaz ve mši svatě, je to však více než

jen zbožná vzpomínka na to, co Ježíš vykonal. Skrže slova proměňování, která kněz vyslovuje, je na oltáři svátostně jeho oběť zpřítomněna a rozdělují se nám milosti z této oběti.

O svatém Augustinovi se vypráví, že šel jednou na procházku kolem moře a přemýšlel o Bohu a o tajemství Nejsvětější Trojice. Tu spatřil dítě, jak škeblíčkou přelévá vodu z moře do malého důlku v písku. „Co děláš?“ „Chci přelit moře do svého jezera.“ Augustin mu řekl: „To se ti nikdy nepodaří!“ Tu se chlapec postavil a řekl: „Dělám přesně, co ty. Chceš malým rozumem pochopit tajemství trojjediného Boha!“ (Hoffsümmer I. 70).

Totéž se děje nám, když rozjímáme o Eucharistii. Je to tajemství, mysterium, že Ježíš je v Eucharistii přítomen, že se při každé mši svatě obnovuje nekrvavým způsobem jeho oběť na kříži, že můžeme přijmout Ježíše ve svatém přijímání. Tajemství víry, které svým rozumem nemůžeme pochopit, ale ani „vysvětlit“. Můžeme však doufat a věřit, protože nám to řekl sám Pán Ježíš. Při Poslední večeři vzal chléb a ten-

to chléb proměnil ve své Tělo, vzal víno a proměnil je ve svou Krev – protože nás tak miloval a chtěl zůstat mezi námi. A takovým způsobem miluje Ježíš jednoho každého, i kdyby byl jediným člověkem na světě.

Ve filmu *Umučení Krista* Me-la Gibsona se do scény křížovány prolíná scéna, kdy proměňoval chléb. Když poznáváme, že Eucharistie je plodem Ježíšova umučení, pak nám to pomůže, aby svatě přijímání nebylo rutinou, všedností. Existuje jedno krásné slovo, které často slyšíme v primičním kázání: *Novo-knězi, slav každou mši svatou, jako by to byla tvá první, tvá poslední a tvá jediná.*

Když jsme si skutečně vědomi, co se při každém svatém přijímání děje, připadne nám to snazší. Je to sám Pán, který do našeho srdce přichází s celou svou láskou.

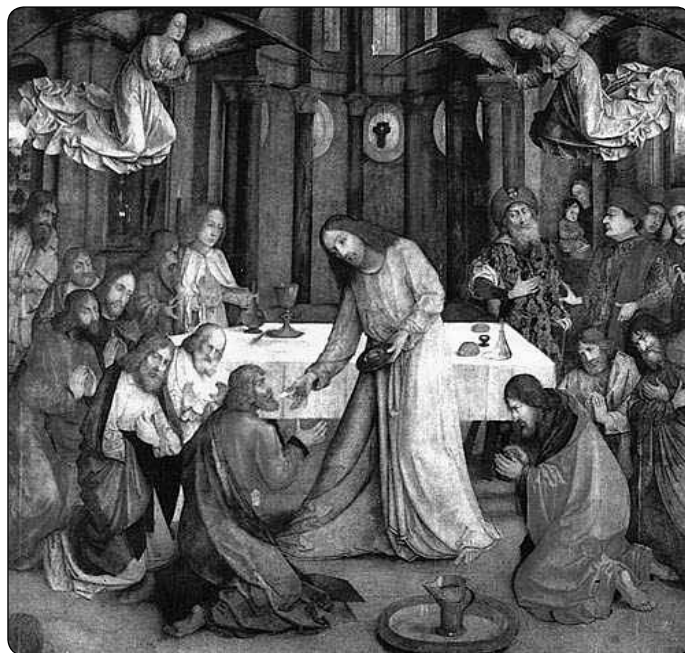
Není důvěrnějšího spojení než toto.

Bůh je přirozeně všudypřítomný, můžeme ho potkávat i ve stvoření, v přírodě, v četbě Pisma svatého nebo v modlitbě. Ale „především“ a zvláště v Nejsvětější Svátosti je „pravdivě, skutečně a podstatně“ přítomen (Trid. Konc. DS 1651).

Když Matka Tereza při jednom velkém shromáždění v kostele dostala květinový věnec, zůstala na chvíli bezradná. Pak vstala, šla před oltář, poklekla na stupních a položila květinový věnec před svatostánek. Ježíš v Nejsvětější Svátosti byl její velká láska. Odtud čerpala sílu k sebeobětování.

Toto gesto bl. Matky Terezy říká více než celé knihy. Bůh je skutečně Emanuel, „Bůh s námi!“

Z-sks- 26/2007 přeložil -lš-

poddaných, což však pro nás představuje velkou čest, velké vyznamenání a také největší štěstí.

Při pokusu zamezit obnově starobylé liturgie, připravované Benediktem XVI., vyrukovali odpůrci s námitkou, že její opětovné připuštění by bylo možno pokládat také za projev blízký antisemitismu, protože stará liturgie prý používá ve svých čteních novozákonní texty na úkor čtení ze Starého zákona. Je to divný argument, který chce vyvolat dojem, jako by Nový zákon byl méně „semitský“ než Starý. Všichni autoři novozákonních knih i všechny postavy, se kterými se v něm setkáváme, snad s výjimkou tří Mudrců a představitelů římské správy, jsou Židé a potomci Abraháma.

Tento argument však zpochybňuje také skutečnost, že se setkáváme i s opačnými případy. Týkají se liturgických čtení o největších mariánských svátcích. Při těchto slavnostech i jejich předvečerech používá starobylá římská liturgie starozákonní texty z knihy Sirachovcovy a z knihy Přísloví, které nový misál nahradil úryvky z Nového zákona.

Nechci se pít po důvodech, proč se tak stalo. Vracím se však dnes k těmto starozákonním čtením ze zcela jiných důvodů. Pociťuji totiž velkou radost a vděčnost, že tyto vzácné texty opět budou alespoň tu a tam zaznívat v liturgické souvislosti, která jim propůjčuje jedinečný smysl, neboť vyznívají jako úchvatné monology Matky Boží. Již jako chlapce mě mezi všemi ostatními epištolami obzvláště zaujaly a utkvěly mi v paměti, ačkoliv jsem je tehdy slyšel jen jednou či dvakrát za rok a neměl jsem tehdy možnost nikde jinde se s nimi setkat. A mám nezvratný důkaz, že nejsem jediný, koho tato čtení svou krásou a výmluvností uchvacovala. Uchvátila zřejmě i nadšeného anonymního autora letáčku z roku 1810, když skládal pře-

krásný text nejoblíbenější mariánské písně Antonína Dvořáka „Tisíckrát pozdravujeme tebe“. Pátá sloka tohoto velkolepého mariánského hymnu totiž opěvuje Pannu Marii verši, které takřka doslova přejímají text onoho původního čtení z knihy Sirachovcovy: - *Jak cedr na Libanu jsem vyvýšena, jako cypřiš na síónské hoře. Jak palma v Kadeši jsem povýšena a jako růže štěpaná v Jerichu, jako spanilá oliva na rovinách a jako javor tam, kudy se vody berou. Když jsme tato čtení tehdy slyšeli z kazatelny, těšili jsme se z toho, že tyto velkolepé básnické obrazy jsou také obsahem naší písně. Dnes už si ovšem sotva kdo při zpěvu této sloky uvědomuje, odkud tyto krásné básnické metafory pocházejí.*

Živě mi to připomnělo nadšení poutníků, kteří v sobotu 28. července připutovali ke svaté Anně ve Staré Vodě u Libavé, když v starobylém chrámě, bezbožnou rukou tak těžce zraněném, s velkým nadšením zpívali tuto svou oblíbenou píseň, mimochodem včetně posledních dvou slok, které se do nového kancionálu z nepochopitelných důvodů nedostaly.

Nejsou to jen ona básnická slova, ale celá původní epištola neobyčejně výmluvně a hluboce oslavuje Matku Boží, které sám Duch Svátý vkládá do úst tyto chvály: *U všech jsem hledala přibytěk, kde bych mohla přebývat. A Tvůrce vesmíru spočinul v mém svatostánku a řekl mi: - V mých vyvolených zapust' kořeny! A tak jsem ubytována na Siónu, vkořenila jsem se do slavného národa, zdržuji se v dědictví mého Boha, v zástupech svatých.*

Co může lépe vyjádřit Mariino poslání, než že jako Boží svatostánek přebývá v Božím lidu. Tato chvála je i naší oslavou a díkem, že jsme se mohli stát slavným dědictvím, ve kterém zapustila kořeny. To ovšem také plně odpovídá jejímu proroctví, které vyzpívávala ve svém velkém díku-

vdání, když se setkala se svou příbuznou v Judských horách: *Budou mě blahoslavít všechna pokolení. Benedikt XVI. právem chápe její slova nejen jako velké proroctví, ale také jako veliký příkaz Ducha Svatého blahoslavít a oslavovat pokornou dívku z Nazareta. My zcela nezbytně potřebujeme tuto Matku, která dala život Bohu, aby ho dala i nám. V původním „starém“ čtení v předvečer svátku Nanebevstoupení nám Maria říká: „Jako vinná réva jsem se zazelenala milostí a moje květy přinesly ovoce slávy. Já jsem matka krásného milování, bázně, poznání a svatě naděje. Ve mně je všechna milost k životu z pravdy, ve mně je všechna naděje pro život v ctnosti. Přistupte ke mně, kdo po mně toužíte, abyste se nasytili mými plody. Mít mne je sladší než plást medu. Moje památka bude do poslední ho pokolení.“*

To je skutečně pravý chvalo zpěv, kterým Duch Svátý opěvuje svou snoubenku a ukazuje nám, jak veliký je poklad, který nám v ní připravil. Maria může o sobě plným právem prohlašovat: *Od věčnosti jsem ustanovena, dřívě než byla země. Když Bůh kladl její základy, kochala jsem se rozkoší, že mohu být s lidskými syny. A jak čteme dále, Maria má i pro nás jasný návod, jak se stát blahoslavenými: - Nyní tedy, děti, pošlyšte mne! Blahoslavení, kteří dbají mých cest. Blaze člověku, který mě poslouchá, který bdí u veřejí mých bran. Kdo mne najde, najde život a dojde spásy u Pána.*

Na těchto čteních je neobyčejné to, že to nejsou slova, která o Marii jen vyprávějí, nýbrž slova, kterými nás naše Matka sama oslovuje, osobně, bezprostředně, v první osobě se k nám obrací, aby nám tak zcela důvěrně z očí do očí připomněla svou velikost a vyjádřila svou lásku, svou mateřskou starostlivost a hluboký zájem o naše blaho a o naši ochranu. Tato čtení jsou jako velký prorocký úvod ke všem těm slovům, se kterými se na nás obrací zvláště v posledních dvou stoletích s takovou naléhavostí,

když se nám zjevuje na tolika místech celého světa. Ale mezi námi je stále mnoho těch, kteří jako by neměli odvalu hovořit s Matkou z očí do očí a hledají všechny možné důvody, aby její upřímně míněné výzvy nemuseli brát vážně. Mezi takové důvody patří i bláhová výmluva, že bychom takovým osobním, důvěrným stykem s Pannou Marií, naší Matkou, mohli odrazovat naše odloučené bratry a ztěžovat jim návrat do otcovského domu. Jenže právě v tomto jediném otcovském domě má Maria svůj trvalý příbytek, právě tady se vkořenila, a kdybychom ji chtěli pominout, aby se naši bratři mohli snáze vrátit, nijak bychom jim nepomohli, protože pak by se nevraceli do otcovského domu, ale do domu prázdného a smutného, do domu bez Matky. Hrát si na „odrostlé“, kteří už nepotřebují matku a její starostlivost, znamená vystoupit z řad maličkých, ve kterých má Otec zalíbení, na které shlíží jako na blažené a pro které připravil své království. Mariánská úcta není fakultativní emocionální nástavba, nýbrž neoddělitelná součást samé podstaty autentického křesťanství: *Blahoslavít mě budou všechna pokolení. Ti, kdo v té věci nesmyslejší jako maličci, odejdou s prázdnou a budou rozptýleni pro své pyšné smýšlení. Reformátoři nijak nezlepšili, ale naopak zhoršili stav věci, protože nebyli maličci, nýbrž smýšleli pyšně. Náprava tedy není věcí rozumu, ale musí začínat v srdci. Maličkému srdci je nad slunce jasné to, co rozum velkých a moudrých nedokáže přijmout a pochopit.*

Maria byla slavně vzata do nebe, ale není blíže nebeským zástupům než nám na zemi. *Slyšte poučení a buďte moudří. Neodmítejte je. Blaze člověku, který mě poslouchá, který bdí u mých dveří každý den!* Některé její nabídky jsou neopakovatelné a nenahraditelné příležitosti. Bylo toho snad málo, co jsme zatím zmeškali?

-lš-

Velkorysá smířlivost

Papež Benedikt XVI. vzbudil v poslední době pozornost několika velkorysími a odvážnými gesty. A jak to už tak bývá, někteří jsou nadšení, jiní ne, nebo jsou dokonce ostře odmítaví.

Papež poslal list čínským katolíkům, kde je už dlouhou dobu situace církve velmi těžká. Kromě jiného i tím, že část církve žije v podzemí jako

tvrdě pronásledovaná a část je státem tolerovaná, ovšem za cenu narušené jednoty se Svatým stolcem. Papež nabízí smířlivé gesto, na něž katolíci čekají, ale vlada se hněvá.

Kongregace pro nauku víry vydala dokument „Odpovědi na otázky týkající se některých aspektů nauky o církvi“, v němž opakuje, jak katolická církev vidí sebe samu, co jsou podstatné známky církve, k nimž například patří apoštolská poslušnost, kněžství a svátosti. Pravoslavní to vítají jako správný krok, protestanti většinou nejsou spokojeni, protože z katolického pohledu nejsou považováni za církev, a nechápou, proč katolíci ožívají problém, který je pro ekumenismus náročný.

Papeži Benediktovi záleží na ekumenismu, ale cítí, že je třeba vyjasnit pozice, z nichž se v dialogu vychází. Jasná definice církve je nutná k pochopení katolického postoje k interkomunio – k možnosti přistupovat k svatému přijímání v jiných církvích nebo slavení Eucharistie společně. Zatím co pro mnohé evangeliky je interkomunio cestou k jednotě, pro katolíky je to vrchol jednoty, který předpokládá jednotu v jiných věcech.

Zvláštní pozornost v některých kruzích vzbudilo Motu proprio *Summorum Pontificum*, kterým papež umožňuje v širší míře než dosud užívat starého misálu. Je škoda, že se o tom hodně píše, ale málo se chápe, proč papež ta-

kový krok udělal. Jde především o pastýřské gesto širokého srdce, které chce všechny vtáhnout do Boží lásky a dát příležitost společně, i když různými způsoby oslavovat Boha.

Je ubohé a hloupé, když novinář vysvětluje dokument jako nařízení kněžím kázat latinsky a obviňovat papeže, že rozděljuje církev. Je však také smutné, když někdo v církevním časopisu nabourává důvěru v církev, když jako vášnivý bojovník za starou liturgii snižuje novou. Ti také papeže nepochopili.

Profesor Spaemann ve Světle (č. 30) mluví o dvou ritech, které jsou dnes vedle sebe. Papež však odmítá dva rity a mluví o dvou formách jednoho ritu. Kněze obráceného tváří k farnosti pan profesor ironicky srovnává s učitelem, který něco předřikává, místo aby se modlil spolu s ní. Nová liturgie má prý ideologické důvody. Autor tak ukazuje, že se sám neřídí tím, co žádá od druhých: *Kdyby tito lidé s láskou, vděčností a úctou uvažovali o formě bohoslužby*. Papež žádá od zastánců nové liturgie, aby uznali hodnotu i staré liturgie a dali jí prostor. Druhé straně ovšem klade za podmínku užívání staré liturgie uznat hodnotu nové. Bylo by tragédií a ne-

pochopením papeže, kdyby ještě nyní pokračovaly vzájemné spory a útoky.

Tak jako k dobrému prožití staré liturgie je potřebná liturgická výchova a teologické pochopení, tak je to potřebné i u liturgie nové. Je sice pravda, že někde se neslaví nová liturgie na patřičné úrovni a lidsko-společenský prvek převládá nad posvátným tajemstvím, že je malé soustředění, ale u staré liturgie si také pamatují rozšířené nešvary, že například někteří pokušovali před kostelem a do kostela šli až na obětování a jiní se při mši modlili růženec a vůbec se nesoustředili na to, co se děje u oltáře. Lidské chyby však nejsou důvodem k odsouzení liturgické formy.

Nová liturgie, když používá oltář, kolem něhož se lidé shromažďují, má hluboký teologický požadavek. Nejde o lidské společenství a vůbec ne o nějakou demokracii. Chce, aby při liturgii lidé prožívali nejen setkání s Kristem ve svátosti, ale i v Božím slově (když se čte ve mši evangelium, to sám Kristus mluví k nám). Chce, aby jednotlivci nebyli jen vedle sebe, ale vytvářeli společenství Církve, která je tajemným Tělem Krista, aby spolu nebyli každý ve svém jménu, ale vyšli ze sebe a byli ve jménu Krista, neboť on slíbil, že kde jsou dva nebo tři v jeho jménu, tam je on sám uprostřed nich. To není snadné, protože je to veliké. Je to mimořádná možnost hlubokého spojení s Bohem, pokud bereme jeho slovo opravdu vážně.

Tentýž papež, který rozšiřuje dovození staré liturgie, říká: *Zdá se mi velmi důležité, že dnes můžeme vidět otevřenými očima to pozitivní, co po Koncilu vyrostlo: v obnovené liturgii, v synodách římských, univerzálních, diecézních, ve farních strukturách, v nové odpovědnosti laiků... musíme znovu odhalit velký poklad Koncilu* (Setkání s kněžími 25. 7. 2007).

Kéž bychom měli více papežovy odvahy k velkorysé smířlivosti.

+ Jan Graubner

MODLITBA ZA OBRÁCENÍ ŽIDŮ ZŮSTÁVÁ

Jak oznámil novinářům kardinál Hoyos, velkopáteční přímluva za obrácení židů v misálu Jana XXIII. i nadále zůstane. Tento misál se může používat i ve Svatém triduu, nikoliv ovšem k soukromým mším, protože ty se v tyto dny nekonnají. K tomuto misálu bude zřejmě vydán dodatek se svátky nových světců a s některými novějšími prefacemi.

PROTESTANTSKÁ FILOZOFKA CHVÁLÍ STAROU LATINSKOU MŠI

Kolínská evangelická profesorka Edith Düssingová patří k signatářům manifestu o znovuzavedení katolické latinské mše. Prohlásila:

1. Stará latinská mše se vyznačuje vysokými estetickými kvalitami a patří k evropskému kulturnímu dědictví stejně jako Monteverdi a není možné ji odložit na skládku minulých dějin.

2. Tato liturgická forma je protívahou proti „herezi neuspořádanosti“. Liturgie se nesmí stát polem pro experimenty ani trivializovat své symbolické obsahy. To odporuje důstojnosti křesťanské bohoslužby. Takovým způsobem byla „vyprázdněna“ protestantská kázání a liturgie pomocí falešných aktualizací.

3. Pro mne je pravá církev tam, kde posvátný prostor představuje živá slova a duchovně inspirující hudbu v celkové atmosféře, která probouzí v duši úctu.

4. Kéž se odvaha k víře u evangeliků znovu zapálí příkladem katoliků a obě církve se postaví proti odcizování Bohu u evropských národů, aby do světa opět zářilo lidské teplo a jedi- ně uzdravující světlo trojjediného Boha.

ZMĚNA V LITURGIÍ PLATÍ I PRO SEMINÁŘE

Kardinál Grocholewski vyslovil přesvědčení, že Motu proprio *Summorum Pontificum* ovlivní také semináře a teologické studium. Stará mše se slavila v Církvi celá staletí a posvěcovala lidi. Patří k nejcennějším pokladům Církve. Lidé musí lépe chápat Eucharistii a to jim umožní prožívat, jak cenný poklad to představuje.

EUCHARISTICKÝ VÝSTAV V PRAZE 30. ČERVNA 2007 – 1. LEDNA 2008

DATUM	ČAS	KOSTEL (ULICE)	ČÁST OBCE
13. – 14. 8.	10.30 – 15.30	sv. Kříže (Na Příkopě)	Nové Město
15. – 18. 8.	8.00 – 17.00	sv. Ignáce (Karlovo nám.)	Nové Město
20. – 23. 8.	17.00 – 19.00	sv. Anežky (Roztylské nám.)	Spolihov
24. – 27. 8.	15.00 – 17.00	sv. Michaela Archanděla (Pod Vyšehradem)	Podolí
29. 8. – 31. 8.	15.30 – 18.00	sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Žižkov
10. – 13. 9.	16.30 – 17.30	Nejsvětější Trojice (U Trojice)	Košíře
14. – 17. 9.	12.00 – 16.00	Svaté Rodiny (K Šancím)	Řepy
18. – 21. 9.	16.00 – 18.00	sv. Jiří (Hloubětínská)	Hloubětín
24. – 27. 9.	8.00 – 17.30	sv. Antonína (Strossmayerovo nám.)	Holešovice
2. – 3. 10.	8.00 – 18.00	sv. Markéty (Markétská)	Břevnov
5. – 7. 10.	15.00 – 17.00	sv. Vojtěcha (Zenklova)	Libeň
9. 10.	7.00 – 15.00	sv. Karla Boromejského (Vlašská)	Malá Strana
12. – 15. 10.	8.45 – 11.00 15.00 – 18.00	Nejsvětějšího Srdce Páně (nám. Jiřího z Poděbrad)	Vinohrady
16. 10. 18. – 19. 10.	13.00 – 18.00 13.00 – 18.00	Panny Marie Královny Míru (Ve Lhotce)	Lhotka
22. – 25. 10.	15.00 – 17.00	Krista Krále (Kolbenova)	Vysočany
29. 10. – 1. 11.	9.00 – 18.30	sv. Cyrila a Metoděje (Karlínské nám.)	Karlín
5. – 9. 11.	13.00 – 16.30	sv. Tomáše (u Malostranského nám.)	Malá Strana
12. – 15. 11.	15.00 – 18.00	sv. Václava (nám. Svatopluka Čecha)	Vršovice
19. – 22. 11.	10.00 – 17.00	Nanebevzetí Panny Marie (Strahovské nád.)	Strahov
26. – 29. 11.	8.00 – 18.00	sv. Benedikta (Karmel, Hradčanské nám.)	Hradčany
30. 11. – 1. 12. 2. 12. 3. – 4. 12.	7.00 – 18.00 12.00 – 18.00 7.00 – 18.00	sv. Terezie od Dítěte Ježíše (Kobyliské nám.)	Kobylisy
5. – 8. 12.	8.00 – 18.00	Neposkvrněného početí Panny Marie (Ke Strašnické)	Strašnice
11. – 14. 12.	7.30 – 17.45	sv. Josefa (nám. Republiky)	Nové Město
27. – 29. 12.	9.00 – 17.45	Panny Marie Sněžné (Jungmannovo nám.)	Nové Město

STÁLÝ EUCHARISTICKÝ VÝSTAV

DEN	ČAS	KOSTEL (ULICE)	ČÁST OBCE
Po – Pá	10.00 – 12.00		
Po	17.00 – 19.00	sv. Josefa (Josefská)	Malá Strana
Út	19.30 – 20.30		
Po – Pá mimo 1. Pá v měs.	12.00 – 17.30	sv. Bartoloměje (Bartolomějská)	Staré Město
Pá (pouze 1. v měs.)	8.00 – 16.00	sv. Ludmily (nám. Míru)	Vinohrady
Pá	8.00 – 18.00	katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha (chórová kaple)	Hradčany
St	16.00 – 18.00	sv. Karla Boromejského (Vlašská)	Malá Strana
Po od září	15.00 – 16.00	sv. Apolináře (Apolinářská)	Nové Město
Út	17.00 – 17.50	sv. Jiljí (Husova)	Staré Město
Čt	19.00 – 20.00	Panny Marie Sněžné (Jungmannovo nám.)	Nové Město
Út	15.00 – 17.00	sv. Josefa (nám. Republiky)	Nové Město

MARIIN CHVALOZPĚV – dokončení ze str. 2

všechny násilné mocnosti světa. Ony se jeví jako neporazitelné, ale Maria nám říká, že neporazitelné nejsou. Žena – tak nám ji ukazuje první čtení a evangelium – je silnější, protože Bůh je silnější. Jistě, proti tak mocnému a hroživému Draku jeví se žena – Maria i církev bezbranná a zranitelná. A skutečně, i Bůh je ve světě zranitelný, protože je láska a láska je zranitelná. Nicméně budoucnost má ve svých rukou. Zvítězí láska, ni-

koliv nenávisť, vítězství získá nakonec pokoj.

To je velká útěcha, která je obsažena v dogmatu o přijetí Panny Marie s tělem i duší do slávy nebes. Děkujeme Pánu za tuto útěchu, ale také musíme vidět, že jsme zavázáni, abychom stáli na straně dobra a pokoje. Prosme Marii, Královnu míru, o její pomoc, aby mír zvítězil – dnes: „Královno míru, oroduj za nás! Amen.“

Překlad I-š

TELEVIZE NOE

■ Vysílání denně 8.00 – 12.00 a 18.00 – 24.00
■ Denně: 8.00; 18.00; 21.35 – Dnešek v kalendáři
■ 11.45; 18.35 – Pohádka ■ Po-Pá: 11.55; 20.00 – Z pokladů duše
■ Podrobnosti na www.tvnoe.cz ■ Změna programu vyhrazena.

№ 12. 8.: 8.04, 17.55 Proč se lidé hádají 8.10 Highlight (4) 8.35 Na koberečku (8) 8.50 Klauský pohádkový kufřík – O vztekěl Fridolině 9.00 MORAVIA CUP 2007 aneb Fotbal ano, drogy ne 9.15 I když nemám skoro nic, vidím, že Bůh se o mě stará 9.45 Pro víta mudi 10.30 Záznam primice P. Jindřicha Peřiny z Dubu na Moravě 11.45 Gustav Fík – keramik 11.53, 20.00 Z pokladů duše – P. Jindřich Peřina 11.55 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. (L) 12.15 Relativistická Evropa (3. díl) 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 I když nemám skoro nic, vidím, že Bůh se o mě stará 16.35 Hlubinami vesmíru 17.35 Vojenská pouť 18.00 Ježíš – království bez hranic (14) 18.30 Curriculum vitae – Vesmír v nás 19.00 Amman 19.30 Atlas Charity – CHOPS v Česku 20.05 Těšín 19.35 Indiáni 19.50 Čteme z křesťanských periodik 20.05 Památky a zajímavosti Vidnavska (P) 20.35 Záznam koncertu Dijana Gasparyana (Colours of Ostrava) 22.05 Čteme z křesťanských periodik 22.25 Bez náhubu: Salesiánky 23.30 Dopis z Indie 24.00 Poltón klub (12).

Po 13. 8.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05, 18.05 Jini lidé 8.30 Na koberečku (8) 8.45 MORAVA CUP 2007 aneb Fotbal ano, drogy ne 9.00 Noční univerzita – P. Stanislav Pacner 10.00, 18.45 Nizwa, Théby, Kartágo 10.30 Protože jsme Němci 11.00 Pro víta mudi s Mgr. Ludmilou Němcovou, FMA 11.40 Klauský pohádkový kufřík – O vztekěl Fridolině 11.50 Z pokladů duše: Úkol církve (P) 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Pro víta mudi, tentokrát s Vratislavem Svědům 12.45 Indiáni 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Po stopách Ježíše Krista (7/10) – Ty jsi Kristus... 16.35 Putování čtvrtého krále 17.05 Hitlerova kariéra (3/5) 17.35 Hledání (3) 18.35 Klauský pohádkový kufřík – O zlomyslné Zuzce 19.15 Relativistická Evropa (3. díl) 19.45 Přímý přenos ze zahájení Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (L) 21.40 Na koberečku (13) 21.55 Noční univerzita – Vladimír Thurzo 23.00 Záznam koncertu Dijana Gasparyana (Colours of Ostrava) 00.30 Nizwa, Théby, Kartágo 01.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Út 14. 8.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Highlight (4) 8.35 Mezi nebem a zemí (6) 9.15, 00.30 Velká čínská zeď, Taj Mahal, náměstí sv. Marka 9.45 Hitlerova kariéra (3/5) 10.15, 22.20 Hledání (3) 10.45 Atlas Charity – Kozmice 10.50 Salesiánské hry mládeže 11.00 Mons. Karel Herbst: Osoba Ježíše Krista (L) Přímý přenos katecheze z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 11.40 Klauský pohádkový kufřík – O zlomyslné Zuzce 11.50 Z pokladů duše: Maria (P) 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Vox 006, festival křesťanských kapel (2) 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 I když nemám skoro nic, vidím, že Bůh se o mě stará 16.35 Pro víta mudi s Mgr. Ludmilou Němcovou, FM 17.15 Relativistická Evropa (3. díl) 17.45 Indiáni 18.05 Bateria (3. díl) 18.35 Klauský pohádkový kufřík – O moudrosti 18.45 MORAVA CUP 2007 aneb Fotbal ano, drogy ne 19.00 Křížovatky Mons. Jaroslava Škarvady 19.30 Přírodní krásy Ameriky (3. díl) (P) 19.50 Zpravodajství z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (P) 20.00 Mše svatá z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (L) 21.30 Tímšel znamená můžeš (P) 21.50 Hitlerova kariéra (3/5) 22.20 Hledání (3) 22.50 Památky a zajímavosti Vidnavska 23.20 Relativistická Evropa (3. díl) 23.50 Mons. Karel Herbst: Osoba Ježíše Krista (R) Záznam katecheze z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 01.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

St 15. 8.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Kolumbus, Real Alcázar, Topkapı 8.35 Atlas Charity – CHOPS v Česku 8.40 Mezi nebem a zemí (6) 9.20 Jini lidé 9.50 Zpravodajství z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (R) 10.00 Mše svatá z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (L) 11.30 MORAVA CUP 2007 aneb Fotbal ano, drogy ne 11.40 Klauský pohádkový kufřík – O moudrosti 11.55 Z pokladů duše: Boží vůle (P) 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Putování čtvrtého krále 12.35 I když nemám skoro nic, vidím, že Bůh se o mě stará 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 15.00 Mons. Karel Herbst: Osoba Ježíše Krista (R) Záznam katecheze z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007. 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Noemova pošta (R) 17.40 Indiáni 18.02 Studio AHA (3) 18.35 O Misařkovi (16) 18.45 Léta letí k andělům (P) 19.10 Zpravodajství z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (P) 19.20 Přímý přenos koncertu z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (L) 21.30 Euroatlantické opovězení (P) 22.00 Zpravodajství z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 22.10 Noční univerzita – P. Stanislav Pacner 23.10 Mše svatá z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (R) 00.30 Mezi nebem a zemí (6) 01.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čt 16. 8.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Léta letí k andělům 8.30 Dětská televize (červenec) 9.00 Noční univerzita – Vladimír Thurzo 9.40 MORAVA CUP 2007 aneb Fotbal ano, drogy ne 10.00 Poltón klub (13) 10.55 Zpravodajství z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (R) 11.05 Indiáni 11.20, 22.30 Nizwa, Théby, Kartágo 11.40 Klauský pohádkový kufřík – O moudrosti 11.50 Z pokladů duše: Maria (P) 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Studio AHA (3) 12.35 Přírodní krásy Ameriky (1) 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Přírodní krásy Ameriky (3. díl) 16.35 Po stopách Ježíše Krista (7/10) – Ty jsi Kristus... 17.05 Jini lidé 17.30 Poltón klub (14) 18.35 Klauský pohádkový kufřík – O čestnosti 18.45 MORAVA CUP 2007 aneb Fotbal ano, drogy ne 19.05 Léta letí k andělům 19.30 Památky a zajímavosti Vidnavska 19.50 Zpravodajství z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (P) 20.05 Lumen 2000 (7) 20.35 Pro víta mudi s ThMg. Pavlem Smetanou (P) 21.15 Jini lidé 21.45 Euroatlantické opovězení 22.15 Atlas Charity – Žirec 23.00 Hitlerova kariéra (3/5) 23.30 Hledání (3) 00.00 Putování čtvrtého krále 00.30 Pro víta mudi, tentokrát s Vratislavem Svědům 01.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pá 17. 8.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05, 17.25 Euroatlantické opovězení 8.35 Indiáni 8.50 Misijní magazín (6) 10.00 P. Vojtěch Kodet, OCarm: Eucharistie, plod kříže (L) Přímý přenos katecheze z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 11.30 Na koberečku (13) 11.40 Klauský pohádkový kufřík – O čestnosti 11.50 Z pokladů duše: Boží vůle 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Ježíš – království bez hranic (14) 12.35 Indiáni 12.50 Zpravodajství z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (R) 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Noemova pošta (R) 18.05 Léta letí k andělům 18.35 Klauský pohádkový kufřík – O lakomosti 18.45 Poltón klub (14) 19.50 Zpravodajství z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (P) 20.05 Mše svatá z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (L) 21.35 Po stopách Ježíše Krista (7/10) – Ty jsi Kristus... 22.05 Misijní magazín (6) 23.05 Lumen 2000 (6) 23.35 Noční univerzita – Vladimír Thurzo 00.15 MORAVA CUP 2007 aneb Fotbal ano, drogy ne 00.35 Památky a zajímavosti Vidnavska 01.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

So 18. 8.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.04, 11.55 Hádky patří k životu 8.10 Highlight (4) 8.50 Ježíš – království bez hranic (14) 9.15, 18.45 Ciénaga de Zapata, Halekaka, Mesa Verde 9.45 Čteme z křesťanských periodik (P) 9.50 Zpravodajství z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (R) 10.00 Přímý přenos katecheze z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (L) 11.00 Putování čtvrtého krále 11.25, 16.30 Po stopách Ježíše Krista (7/10) – Ty jsi Kristus... 11.45, 18.35 Klauský pohádkový kufřík – O Misařkovi (17) 12.05 Přírodní krásy Ameriky (3. díl) 12.35 Lumen 2000 (7) 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 14.30 Opakování záznamu primice mše svaté P. Jindřicha Peřiny z Dubu nad Moravou 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Léta letí k andělům 17.00 Noční univerzita – P. Stanislav Pacner 18.05 Highlight (5) 19.15 Samani a zjevení (P) 20.00 Zpravodajství z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (P) 20.05 Závěrečná slavnostní vigíle (L) Přímý přenos z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 22.00 Hitlerova kariéra (4/5) 22.30 Hledání (4) 22.55 P. Vojtěch Kodet, OCarm: Eucharistie, plod kříže (R) 00.25 Léta letí k andělům 01.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Ne 19. 8.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.04, 17.55 Maminka 8.10 Highlight (5) 8.35 Na koberečku (13) 8.50 Klauský pohádkový kufřík – O lakomosti 9.00 Kocourkov 9.15 Léta letí k andělům 9.50 Zpravodajství z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (R) 10.00 Mše svatá z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (L) 11.53 Z pokladů duše: Úkol církve 11.55 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. (L) 12.15 Euroatlantické opovězení 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Léta letí k andělům 16.35 Hlubinami vesmíru (srpen) 17.35 Tímšel znamená můžeš 18.00 Ježíš – království bez hranic (15) (P) 18.30 Samani a zjevení 19.00 Kolumbus, Real Alcázar, Topkapı 19.30 Atlas Charity – Žirec 19.35 Čteme z křesťanských periodik 19.50 Zpravodajství z Celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech 2007 (P) 20.00 Z pokladů duše: Úkol církve 20.05 Piloti prostějovského letectvého učiliště ve 2. světové válce (P) 20.35 Benefiční koncert „Spev pre Afriku“ (R) 22.05 Čteme z křesťanských periodik 22.25 Misijní magazín (6) 23.30 Putování čtvrtého krále 00.00 Poltón klub (14) 01.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Poselství Královny míru

Drahé děti! Dnes, v den ochránce vaší farnosti, vás zvou, abyste následovaly životy svatých.

Oni necht' jsou příkladem a povzbuzením pro život svatosti. Modlitba necht' vám je jako vzduch, který dýcháte, a ne zátěž. Děti moje, Bůh vám odkryje svou lásku a vy budete prožívat radost, že jste moji milovaní. Bůh váš požehná a dá vám hojnost milosti. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.

Međžugorje, 25. 7. 2007 (den sv. Jakuba)

Sestry boromejky hledají **zdravotní sestry a zdravotního laboranta** pro spolupráci na díle milosrdenství pro svou nemocnici v Praze 1. Nástup možný ihned. Kontakt: 257 197 160, trpisovska@nmskb.cz nebo 723 842 422, 602 435 319, vedeni@boromejky.cz.

Na internetové adrese www.maticecm.cz/svetlo nově najdete interview Karola Frydrycha s hudebním skladatelem **Zdeňkem Pololánikem**.

Redakce

Nabízíme **rekreační pobyt v klášteře Školských sester sv. Františka v Hojšíně**. Termín klasický od 3. 9. 2007 do 10. 9. 2007 nebo termín prodloužený od 3. 9. 2007 do 14. 9. 2007.

Cena: dobrovolný příspěvek, který se platí na místě. Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory; tel.: 495 063 661; mobil 737 215 328; e-mail: dcs@diecezehk.cz.

ITÁLIE - POSLEDNÍ MOMENT - Řím, Assisi, Ravenna - 26. 8.-1. 9. - 5590 Kč
 ● **MEDŽUGORJE** klasik - 5. 9.-11. 9. - 1990 Kč ● **MEDŽUGORJE 4+4** - s pobytem na Jadranu - 5. 9.-15. 9. - 3890 Kč (včetně ubytování na Jadranu) ● **SANTIAGO DE COMPOSTELA** - možnost realizovat posledních 100 km ve čtyřech dnech pěšky - 17. 9.-29. 9. - 10 590 Kč ● **IZRAEL** - odlet z Prahy - týdenní biblický okruh v Izraeli, kvalitní hotel s polopenzí - 8. 10.-15. 10. a 15. 11.-22. 11. - 13 990 Kč ● **MEXIKO - GUADALUPE** - poznávací okruh s pobytem u Tichého oceánu - 4. 11.-16. 11. - 35 990 Kč ● **ČINA** - malý okruh - 1. 12.-9. 12. - 29 990 Kč!!!

Přihlášky a informace na adrese: **Jiří Chválek - CK AVETOUR**, Novoměstská 205, 518 01 Dobruška, tel.: 494 623 929 nebo 494 377 654, mobil: 602 441 670, e-mail: info@avetour.cz, internet: www.avetour.cz.

Zveme vás na **pout' do Itálie**, která se koná v termínu **17.-24. 9. 2007**. Navštívíme místa: Řím, Assisi, Montecassino, Mugnano, Monopello, Loreto, San Giovanni Rotondo aj.

Cena: 7490 Kč / osoba. Blíže informace: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové; tel. 495 063 661; mobil 737 215 328; e-mail: dcs@diecezehk.cz.

Maticce svatokopecká pořádá v rámci adoračních dnů v **sobotu 18. srpna 2007 v době od 12 do 17 hodin prohlídku baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce a přílehlých prostor**, spojenou s odborným výkladem, který v bazilice bude každou celou hodinu, v ostatních prostorách průběžně.

Diecézní centrum pro seniory v Hradci Králové zajišťuje **dopravu na Diecézní pout' v Malých Svatoňovicích 18. srpna 2007**. Informace a přihlášky: tel.: 495 063 661; mobil: 737 215 328; e-mail: dcs@diecezehk.cz.

DALAJLÁMA PROTI KŘESŤANSKÝM MISIONÁŘŮM

Vedoucí představitel tibetského buddhismu kritizoval práci křesťanských misionářů v Asii. Lidé prý nemají být oddělováni od své kultury. Buddhistické země nejsou podle něho místem pro nějaké obrácení. Ředitel evangelické misijní společnosti Detlef Blöcher jeho kritiku odmítl. Křesťanství není nějaké západní poselství, protože vzniklo v Asii. Křesťané na celém světě uctívají svého jediného Boha podle svých vlastních kulturních forem.

Liturgická čtení

Neděle 12. 8. - 19. neděle v mezidobí

1. čt.: Mdr 18,6-9
 Ž 33(32),1+12.18-19.20+22
 Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)
 2. čt.: Žid 11,1-2.8-19
 Ev.: Lk 12,32-48
Slovo na den: Čekají, aby mu hned otevřeli.

Pondělí 13. 8. - nez. pam. sv. Ponciána a Hippolyta

1. čt.: Dt 10,12-22
 Ž 147B(147),12-13.14-15.19-20
 Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina!*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Mt 17,22-27
Slovo na den: Vezmi a dej jim za mě i za sebe.

Úterý 14. 8. - památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho

1. čt.: Dt 31,1-8
 Ž Dt 32,3-4a.7.8.9+12
 Odp.: 9a (*Hospodinovým podílem je lid jeho.*)
 Ev.: Mt 18,1-5.10.12-14
Slovo na den: Jako děti.

večer:
 1. čt.: 1 Kron 15,3-4.15-16; 16,1-2
 Ž 132(131),6-7.9-10.13-14

Odp.: 8 (*Vstaň, Hospodine, vejdi na místo svého odpočinku ty i tvá vznešená archa!*)
 2. čt.: 1 Kor 15,54-57
 Ev.: Lk 11,27-28
Slovo na den: Blahoslavení slyší Boží slovo a zachovávají ho.

Středa 15. 8. - slavnost Nanebevzetí P. Marie

1. čt.: Zj 11,19a;12,1.3-6a.10ab
 Ž 45(44),10b.11a+12a.16
 Odp.: srov. 10b (*Královna stojí po tvé pravici ve zlatém rouchu.*)
 2. čt.: 1 Kor 15,20-27a
 Ev.: Lk 1,39-56
Slovo na den: Uvěřila, že se splní to, co bylo řečeno.

Čtvrtek 16. 8. - nez. pam. sv. Štěpána Uherského

1. čt.: Joz 3,7-10a.11.13-17
 Ž 114(113A),1-2.3-4.5-6
 Odp.: *Aleluja*
 Ev.: Mt 18,21-19,1
Slovo na den: Smílovat se nad svým druhem.

Pátek 17. 8. - ferie

1. čt.: Joz 24,1-13
 Ž 136(135),1-3.16-18.21-22+24
 Odp.: *Jeho milosrdenství trvá navěky.*
 Nebo: *Aleluja*
 Ev.: Mt 19,3-12
Slovo na den: Nejsou dva, ale jeden.

Sobota 18. 8. - nez. sobotní pam. P. Marie

1. čt.: Joz 24,14-29
 Ž 16(15),1-2a+5.7-8.11
 Odp.: 5a (*Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem.*)
 Ev.: Mt 19,13-15
Slovo na den: Vložil na ně ruce.

Breviář pro laiky

Úvedení	NE	PO	ÚT	ST	ČT	PÁ	SO
do první modlitby dne:	12. 8.	13. 8.	14. 8.	15. 8.	16. 8.	17. 8.	18. 8.
Antifona	1028	1044	1708	1469	1091	1106	1666
Žalm	783	783	786	783	783	785	783
Ranní chvály:							
Hymnus	1029	1045	1708	1469	1091	1107	1666
Antifony	1030	1046	1062	1470	1092	1107	1123
Žalmy	1030	1046	1062	813	1093	1108	1124
Kr. čtení a zpěv	1033	1049	1710	1470	1095	1111	1668
Antifona k Zach. kantiku	709	1049	1467	1471	1095	1111	1669
Prosby	1033	1049	1711	1471	1095	1111	1655
Záv. modlitba	709	1466	1467	1471	1476	1112	1656
Modlitba během dne:							
Hymnus	1034	1050	1066	1264	1096	1112	1127
Antifony	1035	1051	1066	1472	1097	1113	1128
Žalmy	1035	1051	1067	1265	1097	1113	1128
Krátké čtení	1037	1054	1069	1472	1100	1115	1130
Záv. modlitba	709	1054	1069	1471	1100	1116	1131
Nešpory:							
Hymnus	1024	1039	1055	1473	1473	1101	1117
Antifony	1025	1040	1056	1468	1474	1102	1118
Žalmy	1025	1040	1057	1649	1661	1102	1118
Kr. čtení a zpěv	1027	1043	1059	1468	1474	1105	1120
Ant. ke kant. P. M.	709	710	1059	1468	1474	1105	710
Prosby	1028	1043	1059	1468	1474	1105	1135
Záv. modlitba	709	709	1466	1469	1471	1476	711
Kompletář	1238	1242	1247	1238	1242	1257	1238

**BENEDIKTINI A BENEDIKTINKY V ČECHÁCH
A NA MORAVĚ**

Johannes Zeschick • Z němčiny přeložil Zdeněk Lochovský

Johannes Zeschick (*1932), emeritní opat benediktinského kláštera v bavorském Rohru, podává syntetické dějiny působení mniichů a mnišek svatého Benedikta v českých zemích. Začíná v nejranějších dějinách – christianizací Čech, sleduje zakládání, rozkvět i úpadek a obnovu jednotlivých klášterů a na závěr popisuje stav po zhroucení komunistického režimu. Další kapitoly sledují dějiny slučovávání klášterů v kongregacích, jejich hospodaření, architektonickou a uměleckou tvorbu, klášterní archivy a knihovny, duchovní (vědeckou a literární) tvorbu, pastorační aktivity a duchovní život. Text je doplněn originálním obrazovým doprovodem (rytiny, unikátní historické snímky, reprodukce z historických knih) a obsáhlou bibliografií. Doslov, rekapitulující posledních 15 let benediktinských dějin v českých zemích, napsal Ondřej Koupil.

*Benediktinské arcidiecéze sv. Vojtěcha a sv. Markéty •
Váz., 154 x 196 mm, 208 stran, 300 Kč*

SEDM ŽEN Z EVANGELIÍ

Ferruccio Ceragioli • Z italského přeložila Markéta Štěpánková

Autor vybral z Bible sedm žen, které se osobně setkaly s Ježíšem a o nichž je zároveň přesvědčen, že nejlépe představují základní modlitební postoje, a předkládá nám je jako vzor či inspiraci pro naši osobní modlitbu. Kniha obsahuje sedm kapitol a každá z nich je vlastně zároveň modlitbou pomocí metody lectio divina. Text je rozdělen do těchto částí: I. Samaritánka – pozná-

vat Pána; II. Kananejská žena – volat k Pánu; III. Hříšnice ve farizeově domě – plakat před Pánem; IV. Marie Magdalská – hořet touhou po Pánu; V. Alžběta – vzdávat chválu a díky; VI. Marie z Betánie – klečet u Pánových nohou; VII. Maria z Nazareta – být ukřižován spolu s Ježíšem.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 116 x 180 mm, 120 stran, 119 Kč

UZDRAVENÍ SKRZE VÍRU

Michael Marsch • Z němčiny přeložila Alžběta Sirovátková

Autor knihy je vzděláním teolog, psychoterapeut s vlastní zkušeností nemoci a uzdravení. Nemluví zde však ani tak o samotném uzdravování, jako spíše o tom, co on sám nazývá „terapií Ducha Svatého“. Tedy o procesu, který Bůh po léta konal s ním samotným a kterého byl svědkem u jiných.

*Jiří Brauner, Kartuziánské nakladatelství • 2. vydání •
Brož., zúž. A5, 132 stran, 129 Kč*

UZDRAVENÍ SKRZE SVÁTOSTI

Michael Marsch • Z němčiny přeložil Zdeněk Jančařík

Svátosti by měly být prožívány jako osobní setkání s Kristem, aby z nich mohlo vycházet uzdravení, kterého je nám tolik zapotřebí. Čtenáře v tomto úsilí oslovují svědkové dějin spásy: evangelisté, církevní otcové, učitelé církve a velcí světci. Především však církev ve svých výpovědích o sobě samé: koncilní dokumenty, zvláště dokumenty II. vatikánského koncilu.

*Jiří Brauner, Kartuziánské nakladatelství • 3. vydání •
Brož., zúž. A5, 90 stran, 99 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

P.P.
 147/2002
 772 00 Olomouc 2

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Černochova 7 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcidiecézního úřadu v Olomouci. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://www.maticecm.cz>; knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradníka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č.j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevracíme.